

مواد دندانی ترمیمی کریگ ۲۰۱۹

زیر نظر:

دکتر زهرا خاموردی

ویراستاران:

دکتر بهاره عسگرتوران، دکتر حمید بدریان

مترجمین:

دکتر امید ختنی، دکتر پرستو رسایی، دکتر محمدرضا مقدسیان، دکتر مهی ساکی،

دکتر سیدعلی اعتمادزاده، دکتر مانا خسروی، دکتر عاطفه معدن‌دار دکتر حسین خلیلی

سرشناسه	: ساکاگوچی، Ronald L، ورنالد ال...
عنوان و نام پدیدآور	: مواد دندان‌سازی کریگ ۹۱۰۲/ویراستاران رونالد. ال ساکاگوچی، جکال فراکین، جان. ام پاورز؛ زیر نظر زهرا خاموردی؛ مترجمین امید ختنی... (و دیگران).
مشخصات نشر	: تهران: شایان نمودار، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری	: ۳۹۹ ص: مصور، جدول، نمودار؛ ۲۲ × ۲۹ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۷-۴۷۷-۹
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: عنوان اصلی: Craig's restorative dental materials, 14th ed, [2019].
یادداشت	: مترجمین امید ختنی، پرستو رسایی، محمدرضا مقدسیان، مهی ساکی، حسین خلیلی، مانا خسروی، سیدعلی اعتمادزاده، عاطفه معدن‌دار.
یادداشت	: کتاب حاضر نخستین بار تحت عنوان «خواص و کاربرد مواد دندان‌سازی» ترجمه و رابرت جورج کریگ مولف بوده است.
موضوع	: دندان‌سازی -- مواد
موضوع	: Dental materials
شناسه افزوده	: فراکین، جک ال.
شناسه افزوده	: Ferracane, Jack L.
شناسه افزوده	: پاورز، جان ام، ۶۴۹۱ - م.
شناسه افزوده	: Powers, John M.
شناسه افزوده	: خاموردی، زهرا، ۱۳۴۹ -
شناسه افزوده	: عسگر توران، بهاره، ویراستار
شناسه افزوده	: بدریان، حمید، ۱۳۶۷ -، ویراستار
شناسه افزوده	: ختنی، امید،omid, khotani, ۱۳۷۲، مترجم
شناسه افزوده	: رسایی، پرستو، parasto, rasae, ۱۳۷۲، مترجم
شناسه افزوده	: کریگ، رابرت جورج، ۱۹۲۳ - م. خواص و کاربرد مواد دندان‌سازی
رده بندی کنگره	: RK6۵۲/۵
رده بندی دیویی	: ۶۱۷/۶۹۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۵۸۹۶۸۸۷

نام کتاب: مواد دندان‌سازی ترمیمی کریگ ۲۰۱۹

مترجمین: دکتر امید ختنی، دکتر پرستو رسایی، دکتر محمدرضا مقدسیان، دکتر مهی ساکی، دکتر سیدعلی اعتمادزاده، دکتر مانا خسروی، دکتر عاطفه معدن‌دار، دکتر حسین خلیلی ویراستاران: دکتر بهاره عسگر توران، دکتر حمید بدریان

زیر نظر: دکتر زهرا خاموردی

ناشر: انتشارات شایان نمودار

مدیر تولید: مهندس علی خزعلی

حروفچینی و صفحه‌آرایی: انتشارات شایان نمودار

طرح جلد: آتلیه طراحی شایان نمودار

شمارگان: ۵۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول

تاریخ چاپ: زمستان ۱۳۹۸

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۷-۴۷۷-۹

قیمت: ۸۰۰،۰۰۰ ریال

شایان نمودار

دفتر مرکزی: تهران/ میدان فاطمی/ خیابان چهلستون/ خیابان دوم/ پلاک ۵۰/ بلوک B/ طبقه همکف/ تلفن: ۸۸۹۸۸۸۶۸

وب سایت: shayannemoodar.com

اینستاگرام: Shayan.nemoodar

(تمام حقوق برای ناشر محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی، فیلم و صدا نیست.

این اثر تحت پوشش قانون حمایت از مولفان و مصنفان ایران قرار دارد.)

بسمه تعالی

ن و مایسپرون. همانطور که میدانید آموزش دانش مواد دندانی در رشته های مختلف دندانپزشکی از قبیل ترمیمی، پروتز های دندانی، معالجه ریشه، ارتودنسی و پریو دانتیکس و ... جز لاینفک آموزش رشته دندانپزشکی بوده و از اهمیت بسزایی برخوردار می باشد. علاوه بر این رشته دکترای تخصصی رشته مواد دندانی یکی از رشته های مهم می باشد که دانش اموختگان این رشته علاوه بر ارتقا کیفیت آموزش دندانپزشکی، در جهت ارتقاء سلامت دهان و دندان جامعه فعالیت دارند. بدیهی است بدون داشتن دانش کافی و منابع علمی معتبر دست یافتن به هدف امکان پذیر نیست.

کتاب Dental Materials Restorative، یک کتاب جامع و کامل برای بدست آوردن اطلاعات پایه و پیشرفته در زمینه های مختلف مواد دندانی می باشد. در این کتاب به تفصیل در مورد خواص مواد دندانی، معرفی مواد و کاربرد آنها در دندانپزشکی بحث گردیده است و تاکنون به عنوان منبع معتبر مواد دندانی معرفی شده است. این کتاب ترجمه کتاب مواد دندانی Craig's ویرایش چهاردهم می باشد که جدیدترین ویرایش موجود کتاب می باشد که با تلاش جمعی از همکاران عزیز به بار نشسته است و امیدوارم برای دانشجویان دندانپزشکی، دستیاران و دانشجویان دکترای تخصصی مواد دندانی عزیز منشا تعالی بیشتر در زمینه باشد. بدینوسیله از مترجمین عزیز جناب آقای دکتر ختنی، خانم دکتر رسائی، آقای دکتر مقدسیان، خانم دکتر ساکی، آقای دکتر اعتمادزاده، خانم دکتر معدن دار، خانم دکتر خسروی، آقای دکتر خلیلی و سرکارخانم دکتر عسگرتوران و جناب آقای دکتر بدریان جهت ویرایش علمی کتاب کمال تشکر را دارم. امیدوارم این ترجمه گامی در جهت خدمت به جامعه دندانپزشکی و در نهایت خدمت به سرزمین بزرگ ایران باشد و آن را به تمام فرزندان این کشور تقدیم می نمایم.

بدیهی است که این ترجمه خالی از اشکال نیست، لذا از تمامی سروران و همکاران بزرگوار امید چشم پوشی داشته و منتظر نظرات ارشادی آنان هستیم. انشاءالله در تیراژ بعدی این نقطه نظرات لحاظ شده و تصحیح می گردد.

با تقدیم احترام

دکتر زهرا خاموردی

فهرست مطالب

۵	فصل اول: نقش و اهمیت مواد دندانی ترمیمی
۹	فصل دوم: محیط دهانی
۲۹	فصل سوم: طرح درمان براساس مواد
۳۵	فصل چهارم: اصول علم مواد
۸۲	فصل پنجم: آزمایش مواد دندانی و بیومکانیک
۱۱۰	فصل ششم: زیست سازگاری و واکنش بافت به بیومواد
۱۳۷	فصل هفتم: طبقه‌بندی کلی بیومتریالها
۱۴۸	فصل هشتم: مواد حد واسط و پیشگیری‌کننده
۱۶۲	فصل نهم: مواد ترمیمی: رزین کامپوزیتها و پلیمرها
۲۰۴	فصل دهم: مواد ترمیمی: فلزات
۲۵۲	فصل یازدهم: مواد ترمیمی: سرامیکها
۲۷۶	فصل دوازدهم: مواد کپی‌کننده: قالبگیری و ریختگی
۳۳۲	فصل سیزدهم: مواد برای ادهیژن و لوتینگ
۳۶۱	فصل چهاردهم: تصویربرداری و ساخت دیجیتالی برای ترمیمها
۳۶۷	فصل پانزدهم: ایمپلنتهای دندانی و دهانی - صورتی
۳۸۳	فصل شانزدهم: مهندسی بافت

فصل

۱

نقش و اهمیت مواد دندان‌تری می

جایگزین شده، بدلیل موفقیت های طولانی مدتشان همانند مواد طبیعی نقش خود را ایفا کنند.

بدلیل پیچیدگی حفره ی دهان که شامل باکتری، نیروی زیاد، تغییر مداوم PH، محیط گرم و همچنین وجود مایع می باشد کاربرد علم مواد در دندانپزشکی منحصر به فرد است. حفره دهان به عنوان ناسازگارترین محیط برای مواد در بدن در نظر گرفته شده است. علاوه بر این هنگامی که مواد دندان‌تری به طور مستقیم به عنوان مواد ترمیمی در حفرات دندان قرار داده می شوند به تمهیدات خاصی برای کارکردن با مواد نیاز است. دانستن علم مواد و بیومکانیک برای انتخاب مواد به عنوان کاربردهای خاص دندان‌تری و بهترین راه برای ترمیم ساختار دندان و جایگزینی دندان‌ها بسیار مهم است. مروری بر تاریخچه ی دندانپزشکی را می توان در وب سایت کتاب <http://evolve.elsevier.com/sakaguchi/restorative> یافت.

پیشرفت در علم مواد، سلول های بنیادی، تصویر برداری، پرینت سه بعدی و ربات شناسی بطور شگرفی نگاه ما را به بازسازی اجزای آناتومی انسان تغییر داده است.

بازسازی ساختار دندان‌تری که بدلیل بیماری و صدمه از دست رفته اند هم چنان به عنوان بخش بزرگی از کار دندانپزشکی عمومی باقی مانده است. مواد دندان‌تری ترمیمی اساس بازسازی ساختار دندان هستند. در بازسازی ساختار از دست رفته ی دندان توجه به شکل و عملکرد اهمیت دارد. اگرچه شکل و ظاهر دندان ساده ترین جنبه هایی هستند که می توان شناخت اما عملکرد دندان و بافت های حمایت کننده بطور وسیعی بر روی کیفیت زندگی تاثیر دارند. ارتباط بین دهان و سلامت عمومی بطور گسترده ای مورد قبول قرار گرفته است. عملکرد مناسب اجزای حفره ی دهان شامل دندان‌ها، بافت های نرم برای خوردن، صحبت کردن، بلع و تنفس صحیح نیز ضروری هستند.

مواد دندان‌تری ترمیمی تا حد امکان موجب بازسازی بافت های سخت دندان‌تری می شود. در بسیاری از قسمت ها، پیشرفت در مواد دندان‌تری بسیار سریع تر از دیگر پروتوزهای آناتومیک پیشروی داشته است. اغلب مردم انتظار دارند که پروتوزهای دندان‌تری

گستره‌ی مواد دندان‌ی در دندانپزشکی ترمیمی

مواد دندان‌تری می بیانگر طبقه‌بندی وسیعی از مواد است که شامل فلزات، پلی مرها، سرامیک، کامپوزیت‌ها می باشد. این مواد دندان‌ی به عنوان رزین کامپوزیت، سمان، گلاس آینومر، سرامیک، فلزات پایه و گران‌بها، آلیاژ آمالگام، مواد گچی، مواد قالبگیری، رزین‌های بیس دنچر و دیگر موادی که در کارهای دندانپزشکی استفاده می شوند، می باشد.

تقاضا برای مواد با خصوصیت و گستره‌های عملکرد از مواد بسیار انعطاف پذیر مورد نیاز در قالبگیری تا مواد بسیار سفت و سخت که مورد نیاز برای پروتزهای دندان‌ی ثابت و روکش‌ها هستند، وجود دارد.

مواد برای ایمپلنت‌های دندان‌ی که با استخوان یکی می شوند نیز مورد نیاز است. بعضی از مواد طی فرآیند ریختگی، به حداکثر تطابق با ساختار دندان موجود در می آیند در حالی که دیگر مواد به منظور تولید ابعاد قابل تکثیر و ساختارهای ژئومتری به وسیله‌ی دستگاه‌ها تولید می شوند.

هنگام وصف این مواد، خواص شیمیایی و فیزیکی اغلب به عنوان ویژگی برای مقایسه در نظر گرفته می شود. برای فهم اینکه مواد چگونه عمل می کنند ما ساختارهای شیمیایی و خواص مکانیکی و فیزیکی و اینکه چگونه با آن‌ها کار کنیم که بهترین عملکرد را داشته باشند، مطالعه کرده‌ایم.

اغلب مواد ترمیمی توسط شاخص‌های شیمیایی و فیزیکی و مکانیکی که از بهترین داده‌ها استخراج شده اند متمایز شده اند. بهبودی در این خصوصیت‌ها ممکن است در مطالعات آزمایشگاهی جذاب باشند اما آزمون واقعی شامل عملکرد مواد در دهان و توانایی مواد که بطور مناسب توسط تیم دندانپزشکی بکار گرفته می شود، می باشد.

در بسیاری از موارد خطاهای حین کار، پیشرفت‌های فنی این مواد را نفی می کند. بنابراین برای تیم دندانپزشکی بسیار اهمیت دارد که اساس علم مواد و بیومکانیک را درک کنند تا مواد دندانپزشکی را انتخاب و بطور مناسب با آن‌ها کار کنند.

رویکرد سیستم‌ها به مواد ترمیمی

کار کلینیکی دندانپزشکی نه تنها به درک و فهم کامل از تکنیک‌های کلینیکی متنوع بستگی دارد بلکه به درک اصول پایه‌ی بیولوژیک، شیمیایی و فیزیکی که کاربردهای کلینیکی را حمایت می کنند نیز بستگی دارد. و همچنین دانستن اینکه " چگونه " و " چرا " با عملکرد مواد طبیعی و ساختگی ارتباط دارد نیز اهمیت دارد. رویکرد سیستمی برای ارزیابی جنبه‌های شیمیایی و فیزیکی و مهندسی مواد دندانپزشکی و عملکرد دهان به علاوه‌ی مطالعات بیولوژیک، پاتولوژیک و دیگر مطالعات بیولوژیک بافت‌ها که ساختارهای ترمیمی را حمایت می کنند بهترین نتایج را برای بیماران فراهم می کنند. رویکرد یکپارچه سازی هنگامی که با بهترین شواهد علمی موجود، تجارب کلینیسی، ترجیح بیمار و تمایلات بیمار ترکیب شوند، موجب بهترین درمان برای بیمار می گردند.

کاربرد علوم متنوع

در فصل‌هایی که در ادامه خواهند آمد خصوصیات پایه‌ای مواد همراه با نمونه‌های عملی زیادی از اینکه چگونه اصول پایه‌ای با کاربردهای کلینیکی ارتباط دارد معرفی شده است. پروسه‌های آزمون و تکنیک‌های فرآوری بطور مختصر بحث شده اند اما روی آن‌ها تاکید نشده است بسیاری از جزئیات در وب سایت کتاب <http://evolve.elsevier.com/sakaguchi/restorative> یافت می شود.

فهم کامل تر اصول پایه‌ی مواد و مکانیسم برای کلینیسی به منظور مطرح کردن پیش‌آگهی ترمیم اهمیت دارد. برای مثال پیش‌آگهی پروتز دندان‌ی ثابت با طول زیاد یا بریج‌ها، به سفتی (stiffness) و مقاومت به شکست مواد بستگی دارد. هنگام ملاحظاتی زیبایی، سختی (hardness) مواد یک مشخصه‌ی مهمی می باشد بدلیل این که توانایی پالیش ماده را تحت تاثیر قرار می دهد. بعضی از مواد هنگامی که در معرض آب قرار می گیرند فلوراید آزاد می کنند که ممکن است برای بیماران با ریسک بالای پوسیدگی سودمند باشد. توجه به خصوصیت ماشینی سرامیک هنگام انتخاب سرامیک در مطب برای ساختن

ترمیم ثابت تک دندان، بجای پروتزهای دندان‌تری متحرک یا ثابت تشویق نموده است. برای بیمارانی که دسترسی خوبی به مراقبت‌های دندانپزشکی دارند، جایگزینی تک دندان با ایمپلنت گزینه‌ی محبوب‌تری شده است، چرا که نیازی به تراش دندان‌های مجاور، مانند ترمیم‌های ثابت چندواحدی نیست. تحقیقات بر روی پوشش دهی (coating) ایمپلنت‌ها، خصوصیات سطحی، graded properties، مواد جایگزین و ژئومتری جدید همچنان ادامه دارد. بیمارانی که دسترسی کمتری به مراقبت‌های دندانپزشکی دارند، پروتزهای متحرک هم چنان مورد استفاده قرار می‌گیرند.

تاکید بر زیبایی هم چنان مورد توجه بیماران بوده و منجر به پیشرفت سیستم‌های سفیدکننده دندان و ترمیم‌های زیبایی می‌شود. گرایش جدیدی به ظاهر طبیعی‌تر دندان در مقابل دندان‌های سفید براق یکنواخت که قبلاً مورد تقاضای بیماران بود، وجود آمده است. این موضوع باعث تشویق کارخانه‌ها به توسعه‌ی مواد شبیه دندان‌های طبیعی، حتی با عمق رنگ و خصوصیات نوری مشابه دندان طبیعی شده است.

با پیشرفت جمعیت، ترمیم‌هایی برای سطوح اکسپوز شده‌ی ریشه و دندان‌های سایش یافته رایج شده است. این مواد باید در محیطی با جریان کمتر بزاق و PH غیر معمول بزاق و شیمی ایفای نقش کنند. چسبندگی به این سطوح، بیشتر چالش برانگیز خواهد بود. این بخش از جمعیت، با بیماری‌های مزمن و بسیاری از دارو درگیر بوده و در حفظ یک رژیم مناسب مراقبت خانگی دهان و دندان با مشکل مواجهند. مواد ترمیمی در این شرایط مشکل، دچار چالش هستند.

تعامل شاخه‌ی زیست‌مواد و بیولوژی مولکولی به سرعت در حال پیشرفت است. پیشرفت در ژن‌تراسیون بافت، در حال سرعت گرفتن است. پیشرفت در نانوتکنولوژی، تأثیر بزرگی بر علم مواد دارد. خصوصاتی که ما تاکنون در حد ماکرو و میکرو می‌شناختیم، در سطح نانو بسیار متفاوت خواهد بود. روش‌های Biofabrication و bioprinting ساختارها و مواد جدیدی بوجود آورده‌اند. اکنون، زمان بسیار هیجان‌انگیزی برای تحقیقات مواد بوده و در آینده‌ی نزدیک، با توسعه‌ی این تحقیقات، دندانپزشکان منتظر مواد جدیدی برای کاربردهای کلینیکی خواهند بود.

روکش تمام‌سرامیک، اهمیت دارد. ایمپلنت‌ها گستره‌ای از تطابق استخوان تا بافت نرم دارند که به خصوصیات سطحی (surface texture)، پوشش و ژئومتری ایمپلنت بستگی دارد. این فقط تعداد اندکی از نمونه‌های بسیار زیاد برهم‌کنش بین عملکرد کلینیکی و مواد دندان‌تری و اصول پایه‌ی علمی می‌باشد. سمیت و واکنش بافت‌ها به مواد دندان‌تری توجه بیشتری به خود اختصاص داده است. چرا که در حال حاضر انواع زیادی از مواد مورد استفاده قرار گرفته و سازمان‌های فدرال نیز نگرانی بیشتری را در این زمینه‌ها نشان داده‌اند.

گسترش کارهای استاندارد توصیه شده و تست‌هایی برای تداخل بیولوژیکی مواد از طریق حمایت انجمن دندانپزشکی آمریکا (ADA) دلالت بیشتر بر اهمیت تداخل مواد و بافت‌ها است. بعد از چندین قرن از کارهای دندانپزشکی، هم چنان با مشکل جایگزینی بافت دندان از دست رفته بدلیل تصادف یا بیماری روبرو هستیم. به عنوان تلاشی بی‌وقفه به منظور بهبود ظرفیت‌های ترمیمی خود، دندانپزشکان به بهره‌بردن از علم مواد، طراحی محصولات، مهندسی، زیست‌شناسی، شیمی و هنر ادامه خواهند داد تا فعالیت‌های دندانپزشکی را بیشتر گسترش دهند.

پیشرفت‌های آینده در زیست‌مواد

در ایالات متحده تقریباً ۵۰ درصد بالغین ۲۰ تا ۶۴ ساله، حداقل یک دندان دائمی خود را در اثر حادثه، بیماری پرپودنتال، درمان ریشه‌ی شکست خورده یا پوسیدگی دندان از دست داده‌اند. در بالغین ۶۵ ساله و بزرگتر حدوداً ۱۹ درصد از آن‌ها تمام دندان‌های طبیعی خود را از دست داده‌اند. این رقم برای بالغین ۷۵ ساله و بالاتر بیش از بالغین ۶۵ تا ۷۴ ساله است. ۱۸ درصد از کودکان ۵ تا ۱۹ ساله پوسیدگی دندان‌تری ترمیم نشده دارند. برای بالغین ۲۰ تا ۴۴ ساله این رقم ۲۷ درصد است. تقاضا برای معالجات ترمیمی بسیار زیاد است. پیشرفت در اندودنتیکس و پرپودنتیکس امکان نگهداری طولانی‌تر دندان‌ها را برای بشر فراهم می‌سازد و معالجات ترمیمی را از جایگزینی دندان‌ها به سمت ترمیم‌های طولانی‌مدت سوق می‌دهد. پیشرفت موفق درمان ایمپلنت بیماران را به جایگزینی دندان‌های خود با

Bibliography

- Centers for Disease Control and Prevention and National Center for Health Statistics. *National Health and Nutrition Examination Study*. 2011–2012.
- Choi CK, Breckenridge MT, Chen CS. Engineered materials and the cellular microenvironment: a strengthening interface between cell biology and bioengineering. *Trends Cell Biol*. 2010;20(12):705–714.
- Denry I, Kelly JR. Emerging ceramic-based materials for dentistry. *J Dent Res*. 2014;93(12):1235–1242.
- Horowitz RA, Coelho PG. Endosseous implant: the journey and the future. *Compend Contin Educ Dent*. 2010;31(7):545–547.
- Jones JR, Boccaccini AR. Editorial: a forecast of the future for biomaterials. *J Mater Sci Mater Med*. 2006;17:963–964.
- Nakamura M, Iwanaga S, Henmi C, Arai K, Nishiyama Y. Biomatrices and biomaterials for future developments of bioprinting and biofabrication. *Biofabrication*. 2010;2(1):014110.
- Rekow ED, Fox CH, Watson T, Petersen PE. Future innovation and research in dental restorative materials. *Adv Dent Res*. 2013;25(1):2–7.
- U.S. Department of Health and Human Services, Centers for Disease Control and Prevention (CDC) and National Center for Health Statistics (NCHS). *Health, United States*; 2015.
- U.S. Department of Health and Human Services. *Oral Health in America: A Report of the Surgeon General—Executive Summary*. Rockville, MD: U.S. Department of Health and Human Services, National Institute of Dental and Craniofacial Research, National Institutes of Health; 2000.

فصل

۲

محیط دهانی

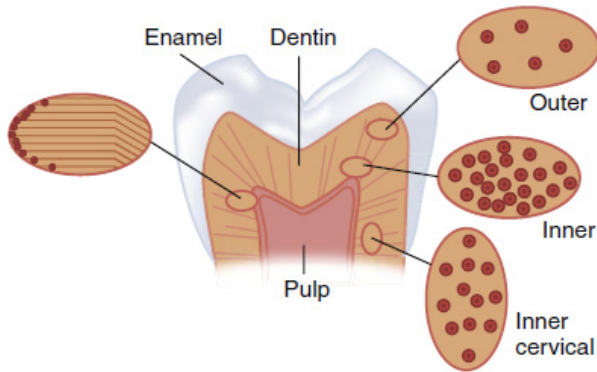
نیاز بافت های آسیب دیده را با موادی که به بهترین نحوه ظاهر و عملکرد آن بافت ها را تقلید می کند، تعویض نماییم. به همین دلیل دانستن خواص و ساختار این بافت ها برای ما مطلوب است هم به عنوان چوب خطی برای اندازه گیری خواص و عملکرد مواد ترمیمی و هم به عنوان یک راهنما در تولید موادی که ساختار و عملکرد آنها را تقلید می کنند. به علاوه، در بسیاری از مواد، مثل باند های دندان، نیازمند چسباندن مواد مصنوعی به بافت کلسیفیه هستند. این اعمال تکیه بر داشتن دانش دقیق از ساختار و خواص بستر بافت چسبنده دارند.

مینا

شکل ۱-۲ یک شکل شماتیک از یک دندان خلفی مقطع خورده را برای معلوم کردن مینا و عاج نشان می دهد. مینا پوسته‌ی سخت خارجی تاج را تشکیل می دهد و به عنوان کلسیفیه‌ترین بافت، برای مقاومت در برابر سایش ناشی از جویدن بسیار مناسب است.

دندان سه بافت کلسیفیه‌ی اختصاصی شده دارد: مینا، عاج و سمان (شکل ۱-۲). مینا به این دلیل خاص است که دارای بیشترین میزان کلسیفیکیشن و کمترین میزان بافت ارگانیک در میان بافت‌های بدن است. مینا پوشش سخت خارجی تاج را تامین می کند که اجازه‌ی جویدن کارآمد را می دهد. عاج و سمان، مانند استخوان، سازه‌های بیولوژیک مرکب، زنده و هیدراته‌ای هستند که عمدتاً از یک ماتریکس کلاژن نوع یک تقویت شده با ماده معدنی کلسیم فسفات (که آپاتیت نامیده می‌شود) تشکیل شده‌اند. عاج قسمت اعظم دندان را تشکیل می‌دهد و در محل اتصال عاج و مینا (DEJ) به مینا متصل می‌شود. عاج ریشه توسط سمان پوشانده شده که از طریق الیاف پرپودنتال اتصال دندان به استخوان آلوئول را تامین می کند. اگر چه ساختار این بافت ها معمولاً در متون دندانپزشکی توصیف می شوند، خواص آن ها معمولاً سطحی بررسی می شود. ولی این خواص در روابط بین فاکتور هایی که باعث ایجاد عملکرد لازم برای بهترین کارایی این بافت ها میشوند، اهمیت دارند. در دندانپزشکی ترمیمی ما علاقه مند به ارائه‌ی درمان های پیشگیرانه‌ای هستیم که در تمامیت بافت را حفظ کنند و در صورت

که رادها خم می‌شوند و از هم عبور می‌کنند، به عنوان تقاطع^۱ شناخته می‌شود، که احتمالاً مقاومت در برابر شکستن را افزایش می‌دهد. حدود صد کریستال برای تشکیل قطر یک منشور مورد نیاز است و محور طولی کریستال‌ها خود را با محور طولی منشور هم‌سو می‌کنند (شکل ۲-۲).

شکل ۱-۲: شکل شماتیک دندان‌تری که از طول برش خورده است تا مینا، عاج و اتاقک پالپ نمایان شود در سمت راست از بالا تصاویری هستند که تغییرات در تعداد توپول‌ها بسته به محل را نشان می‌دهند. شکل سمت چپ تغییر جهت توپول‌های عاج اولیه را در هنگام تشکیل عاج ثانویه نشان می‌دهد.

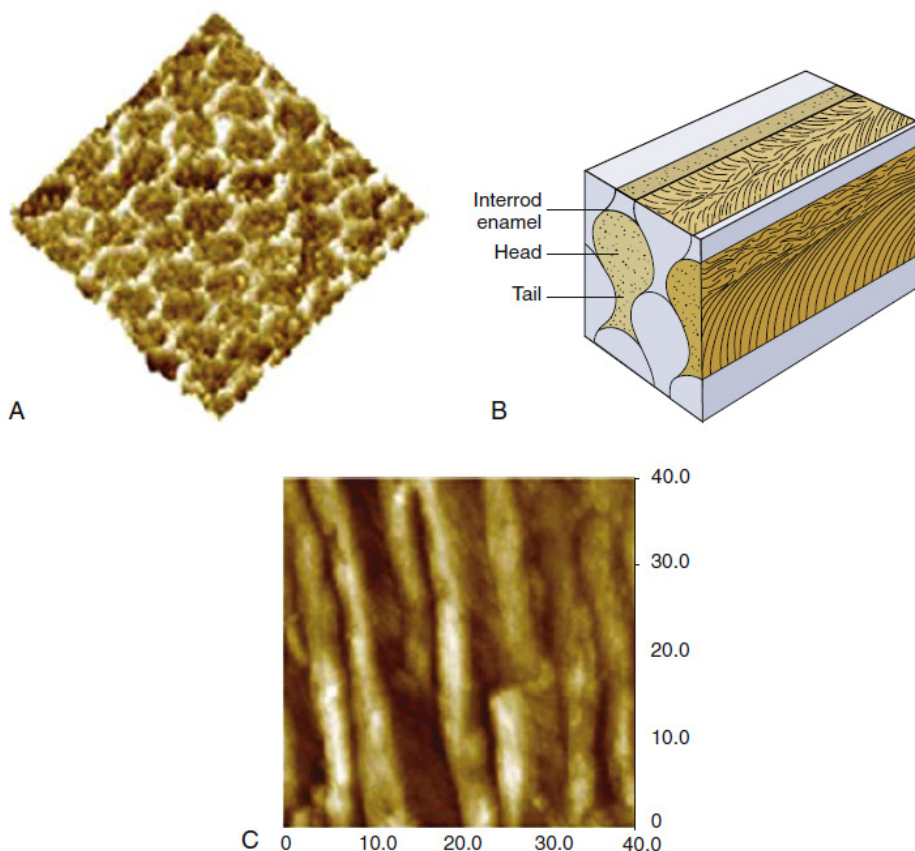
کریستال‌های نزدیک محیط هر منشور تقریباً از محور طولی آن به سمت محل تماس بین منشور‌ها منحرف می‌شوند. در دم منشور‌ها این انحراف حتی بیشتر است. کریستال‌های درون منشور توسط لایه‌ی نازکی چربی و/یا پروتئین که نقش مهمی در مینرالیزه شدن دارند پوشیده شده‌اند، مقدار زیادی در زمینه‌ی جزئیات برای یادگیری هنوز باقی مانده است. یافته‌های جدید پیشنهاد می‌دهند که این پوشش پروتئینی ممکن است باعث افزایش سختی مینا شوند. ناحیه تماس بین منشور‌ها، یا مینای بین‌رادی^۲، ترکیب اصلی اجزای ارگانیک مینا را دارا می‌باشد و نقش یک راه را برای حرکت آب و یون‌ها را دارد. این مناطق به عنوان جدارهای منشوری^۳ نیز شناخته می‌شوند. این نواحی نقشی حیاتی در پروسه‌ی اچ مربوط به باندینگ و دیگر پروسه‌های دمنرالیزه شدن مانند پوسیدگی‌ها دارند.

ساخت مینا توسط آمولوبلاست‌ها در DEJ شروع می‌شود و به سطح خارجی دندان ادامه پیدا می‌کند. در شروع تشکیل مینا و عاج آمولوبلاست‌ها با ادنتوبلاست‌های سمت مقابل DEJ سیگنال ردوبدل می‌کنند، بدین صورت هنگامی که ادنتوبلاست‌ها از DEJ به سمت داخل حرکت می‌کنند، آمولوبلاست‌های سازنده‌ی مینا برای ساخت آن به سمت خارج حرکت می‌کنند. تقریباً تمام ماتریکس ارگانیک مینا که از آمولوجین‌ها و اناملین‌ها تشکیل شده است، در حین بلوغ دندان باز جذب می‌شوند تا یک بافت کلسیفیه بر جا بماند که بیشتر از مواد معدنی و مقدار کمی ماتریکس ارگانیک تشکیل شده است.

ترتیب ساختاری مینا ساختارهای سوراخ کلیدی مانندی را ایجاد می‌کنند که به عنوان منشور یا راد‌های مینایی شناخته می‌شوند و حدود ۵ میکرومتر قطر دارند (شکل ۲-۲).

ترکیب کلی وزنی تقریباً ۹۵ درصد ماده معدنی، ۱ درصد چربی و پروتئین و درصد باقی مانده آب می‌باشد. قسمت معدنی و آب احتمالاً نقش مهمی در عملکرد و پاتولوژی بازی می‌کنند. اغلب بهتر است که ترکیب با نسبت وزنی مطرح شود. بر این اساس دیده می‌شود که تقریباً مواد ارگانیک ۳ درصد و آب ۱۲ درصد ساختار را تشکیل می‌دهد. ماده‌ی معدنی تشکیل می‌شود و به شکل کریستال‌های بسیار طولانی شش ضلعی به عرض ۳۰ نانومتر در می‌آیند؛ این کریستال‌ها به صورت مصنوعی بازسازی نشده‌اند. شواهد کمی موجود است که ممکن است این کریستال‌ها تمام طول مینا را طی کنند ولی اثبات آن به دلیل شکستن کریستال‌های منفرد در حین بیشتر اعمال آماده‌سازی مشکل است. به نظر می‌رسد که حداقل طول آن‌ها به هزاران نانومتر می‌رسد. اگر این مسئله صحت داشته باشد، کریستال‌های مینا نسبت ابعادی خارق‌العاده به عنوان یک ماده‌ی نانو دارند، و بسیار متفاوت از کریستال‌های کوچک‌تر عاج هستند. این کریستال‌ها در راد‌های مینایی که حدود ۵ میکرومتر قطر دارند فشرده شده‌اند (شکل ۲-۲). این منشور‌ها به راحتی توسط اسید اچ مشخص می‌شوند و در آرایش بسیار فشرده‌ای از DEJ به سمت سطح مینا گسترش می‌یابند و حدوداً عمود بر DEJ قرار می‌گیرند، به غیر از مناطق کاسپی

1- decussation
2- interrod
3- Prism sheaths

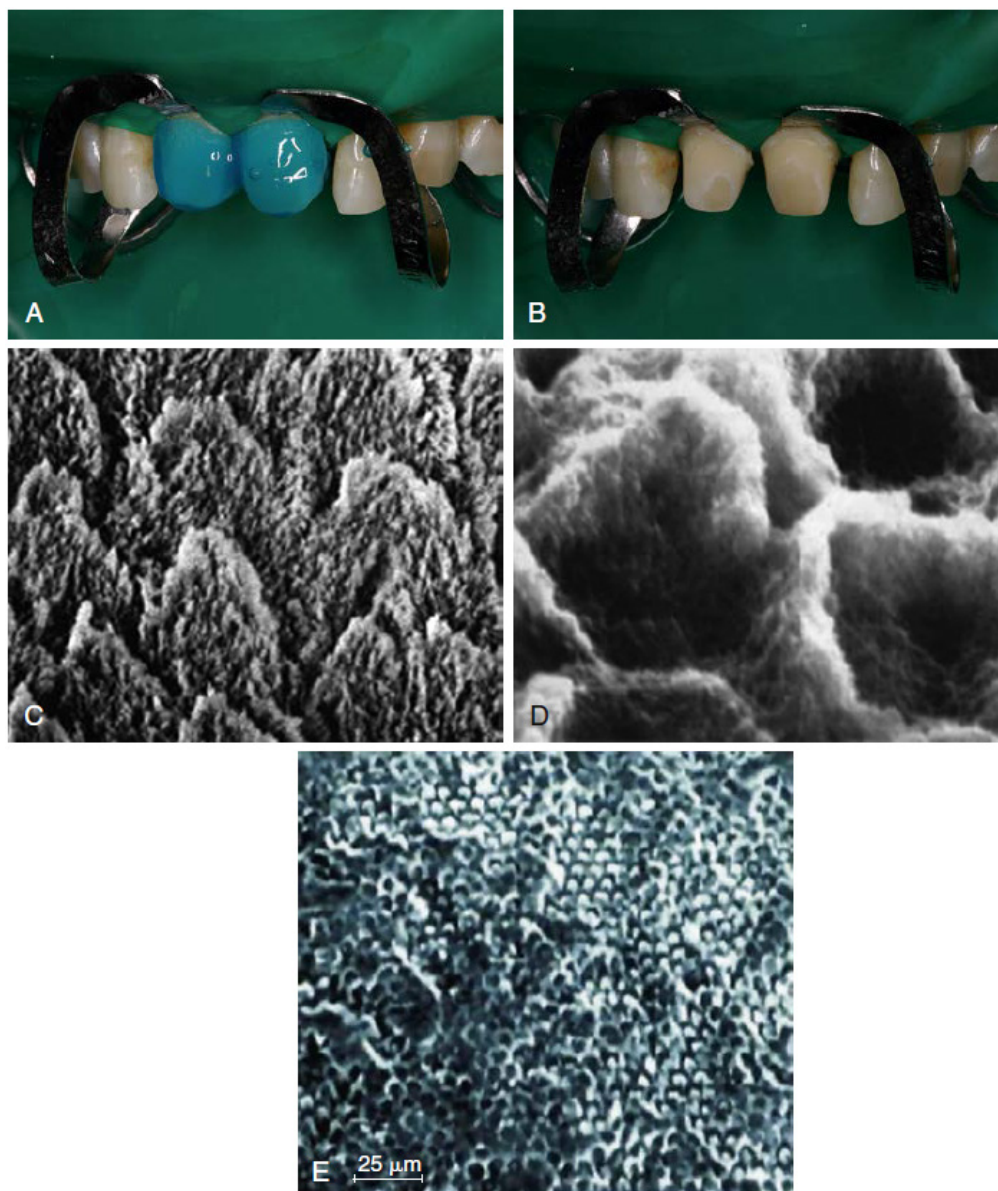

تصوی ۲-۲ ساختار میکروسکوپی مینا (b) طرحی شماتیک از منشور ها یا راد های مینایی سوراخ کلیدی شکل به قطر حدودی ۵ میکرومتر تصاویر میکروسکوپ نیروی اتمی که مقطع عرضی (A) و مقطع در محور طولی (B) منشور ها را نشان می دهد. جهت گیری کریستالیت در ناحیه ی بین منشوری (interrod) و دم تغییر می کند، و محتوای آلی در ناحیه ی بین منشوری افزایش می یابد.

شده ی اکلوزال و پروگزیمال)، یا هم محور دیواره های منشور باشد (دیواره های حفره). در ابتدای اچ کردن، هنگامی که تنها مقدار کمی از تجزیه ی کریستال ها اتفاق می افتد، ممکن است تشخیص میزان پیشرفت پروسه سخت یا غیر ممکن باشد. ولی هنگامی که الگوی اچ شروع به تشکیل شدن می کند، سطح اچ شده توسط فسفریک اسید یک ظاهر برفکی^۱ را نمایان می کند (شکل ۲-۳ B)، که به عنوان یک نمایانگر بالینی سنتی برای اچ کردن کافی استفاده شده است. این سطح زبر شده بستری را برای نفوذ عامل باندینگ فراهم می کند. این عامل می تواند بعد از نفوذ به ساختار مینای اچ پلیمریزه شود و تا با آن اتصالات میکرومکانیکال برقرار کند. در باندینگ های self-etching این نمای یخ زده قابل تشخیص نمی باشد.

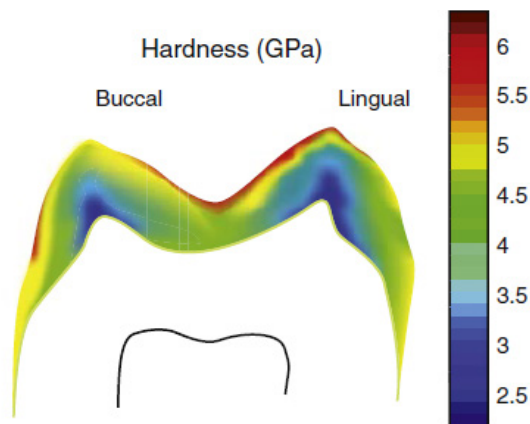
اچ کردن مینا با اسید ها مثل اسید فسفریک (که غالبا در باندینگ مینا استفاده می شود) لایه ی اسمیر ایجاد شده به دلیل آماده سازی حفره را از بین می برد، لایه های مقاوم مینای بدون منشور را در دندان های شیری حل می کند و به صورت افتراقی کریستال های داخل هر منشور را حل میکند. الگوی مینای اچ شده به صورت: نوع ۱ (اچ شدن ناحیه ای مرکز منشور، شکل ۲-۲ A)، نوع ۲ (اچ شدن ناحیه ای محیط منشور، شکل ۲-۳ C) و نوع ۳ (مخلوط یا یک شکل)، طبقه بندی می شود. گاهی این الگوها کنار هم در یک سطح دندانی پدیدار می شوند، شکل ۲-۳ E. هیچ تفاوتی در قدرت اتصال میکرومکانیکال در بین این الگوها به دست نیامده است. در یک آماده سازی معمول کامپوزیت، جهت گیری سطح مینایی که اچ می شود می تواند بر منشور های مینایی عمود باشد (پیرامون حدود خارجی حفره)، مقطعی مایل از منشور ایجاد کند (مارجین های بول

1- frosty

شکل ۳-۴ (A) زل اچ کننده بر روی قسمت مینایی آماده سازی گذاشته می شود. (B) نمای یخ زده بعد از اچ کردن، شستن، و خشک کردن. (C) نمای بزرگ شده از الگوی اچ با اچ ترجیحی در محیط منشور (نوع ۲). (D) عامل باندینگ بعد از حل شدن مینا دیده می شود. (E) الگوی مرکب اچ شدن نوع ۱ (منشور های روشن با محیط تیره) و نوع ۲ (هسته ی تیره با محیط روشن) که در یک سطح هستند.

شکل ۴-۲ نقشه ی nanoindentation از ویژگی های مکانیکی مینای دندان مولر انسان

یون‌های فلزی مانند منیزیم (Mg) و سدیم (Na) ممکن است جایگزین کلسیم شوند، در حالی که کربن با فسفات و گروه هیدروکسیل جایگزین می‌شود. این جایگزینی‌ها باعث تغییر شکل ساختاری می‌شوند و انحلال پذیری را افزایش می‌دهند. شاید بهترین جایگزینی مربوط به یون فلورین (F) باشد، که با گروه هیدروکسیل (OH) جا به جا می‌شود و ساختار را قوی‌تر می‌کند و انحلال پذیری آن را کاهش می‌دهد. جایگزینی کامل F و OH) ماده‌ی معدنی فلوروآپاتیت را ایجاد می‌کند، که از HA و دیگر آپاتیت‌های ناقص بافت کلسیفیه انحلال پذیری بسیار کمتری دارد. شایان ذکر است که HA توجهات زیادی را به عنوان یک جایگزین قابل کاشت بافت کلسیفیه به خود جلب کرده است. برتری آن این است که نوع خالص شده و قوی‌تر یک ماده‌ی معدنی طبیعی است و هیچ عامل آسیب‌زایی را در هنگام تجزیه‌ی بیولوژیک از خود آزاد نمی‌کند. ضعف اصلی آن شکننده بودن و احتمال بالای تخلخل و دیفکت در آن است، به همین دلیل در کاربردهای تحت بار به راحتی می‌شکند.

میزان حدودی محتوای کربنات آپاتیت مینا و عاج بسیار متفاوت است، به ترتیب ۳ و ۵ درصد. این باعث می‌شود که آپاتیت عاج از آپاتیت مینا بیشتر در اسید حل شود. کریستال‌های آپاتیت عاج بسیار کوچک‌تر از مینا هستند. این به این معنی است که کریستال‌های عاج سطح بیشتری را برای اسید فراهم می‌کنند و در واحد حجم دیفکت بیشتری دارند و به همین دلیل قابلیت حل بیشتری را از خود نشان می‌دهند. در نهایت، همانگونه که در ادامه گفته خواهد شد، ماده‌ی معدنی عاج حدود ۵۰ درصد ساختار آن را تشکیل می‌دهد، به همین دلیل مقدار آپاتیت عاج به اندازه‌ی مینا نیست. تمام این فاکتورها ضعف عاج در برابر اسید را چند برابر می‌کنند و به ما درباره‌ی افزایش سرعت انتشار پوسیدگی هنگامی که از DEJ عبور می‌کند، بینش ارائه می‌کنند.

عاج

عاج یک کامپوزیت پیچیده‌ی زیستی آبدار است که بیشتر ساختار دندان را تشکیل می‌دهد. از سوی دیگر عاج توسط فرآیندهای زیستی، تغییر سن، و بیماری تغییر پیدا می‌کند، این اتفاقات باعث ایجاد فرم‌هایی متفاوت از عاج می‌شود. این فرم‌های تغییر یافته‌ی عاج می‌توانند همان فرم‌هایی باشند که در

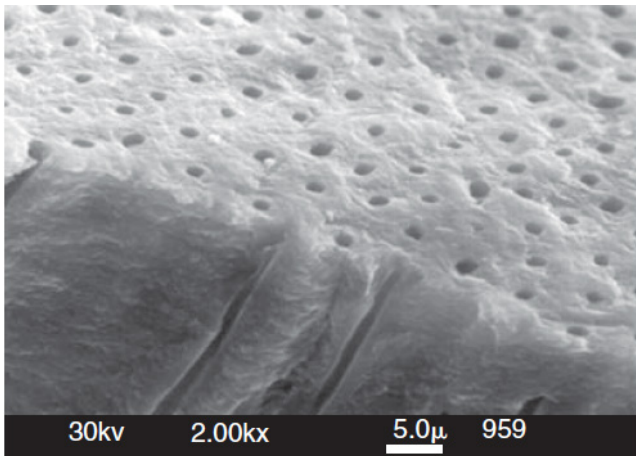
دو حالت ساختاری متفاوت و مهم دیگر در مورد مینا وجود دارد. ساختار منشور مینایی در نزدیکی DEJ به خوبی اولین منشورهای ساخته شده تکامل نیافته است، به همین دلیل مینای نزدیک به DEJ ممکن است بدون منشور^۱ یا ساختمان‌های منشور مانند دیده شود. در سطح خارجی مینا، در هنگام کامل شدن سطح مینا، آمولوبلاست‌ها از بین می‌روند و یک لایه‌ی نازک، «مینای بدون منشور» نامیده می‌شود، در سطح خارجی مینا از خود به جا می‌گذارند. این لایه بیشتر در دندان‌های شیری دیده می‌شود و معمولاً در دندان‌های دائمی ساییده می‌شود. ولی اگر این لایه مانده باشد در یک الگوی اچ مناسب مشکل ایجاد می‌کند و ممکن است خشن‌سازی سطحی یا اچ کردن اضافه نیاز باشد. سطح خارجی مینا از اهمیت بالینی بالایی برخوردار است چرا که سطحی است که روزانه تحت سایش است و چرخه‌های متعدد دمنرالیزه و رمینرالیزه شدن را طی می‌کند. به دلیل همین چرخه‌ها ترکیب کریستال‌های مینا ممکن است تغییر کند، مثلاً در نتیجه‌ی در معرض فلوراید بودن. به همین دلیل انتظار می‌رود خواص مینا از سطح خارجی به داخلی تغییر کند. اینگونه تفاوت‌ها، مثل یک لایه نازک ونیر مانند از کریستال‌های آپاتیت اشباع از فلوراید، خواص مینایی متفاوتی را درون آن ایجاد می‌کنند. مینا معمولاً در سطح اکلوزال و نواحی کاسپی سخت‌تر است و در نزدیک DEJ سختی آن کمتر است. شکل ۲-۴ مثالی از سختی‌های متفاوت را نشان می‌دهد.

ماده‌ی معدنی

ماده معدنی تمام بافت‌های کلسیفیه یک ترکیب ناقصی از ماده‌ی معدنی هیدروکسی آپاتیت (HA) است. آپاتیت زیستی بخاطر نواقص و جا به جایی شیمیایی از ساختار ایده‌آل HA فاصله دارند که باعث می‌شوند به طور کلی ضعیف‌تر باشند و در اسید راحت‌تر حل شوند. HA داری فرمول ساده‌ای است، با یک نسبت مولی ایده‌آل کلسیم به فسفر ۱/۶۷ و ساختار کریستالی شش ضلعی. آپاتیت مینا و عاج ترکیب بسیار متغیرتری دارد که وابسته به تاریخچه‌ی شکل‌گیری آن‌ها و مواد شیمیایی‌ای که در هنگام بلوغ در معرض آن قرار گرفته اند می‌باشد. به همین دلیل ماده معدنی موجود در مینا و عاج نسبت به HA ماده‌ای با کلسیم کمتر، پر از کربن و فرمی تغییر یافته است.

1- aprismatic

مشخص نیست، ولی شواهد پیشنهاد می دهند که تا DEJ کشیده شده اند. در بیشتر مسیر توبول، حفره^۴ ی آن توسط غشایی بسیار مینرالیزه ای از عاج دور توبولی^۵ به قطر تقریبی نیم تا یک میکرومتر پوشیده شده است (شکل ۶-۶). به دلیل اینکه عاج توبولی بعد از تشکیل لومن توبل ایجاد می شود، بعضی پیشنهاد می کنند که بهتر است عاج داخل توبولی^۶ نامیده شود که بیشتر دارای کریستال های آپاتیت و کمی ماتریکس ارگانیک است. تعدادی از مطالعات به این نتیجه رسیده اند که عاج دور توبولی فاقد کلژن است و به این دلیل احتمالا نوعی متفاوت از بافت کلسیفیه تلقی می شود. توبول ها توسط عاج بین توبولی^۷ تشکیل شده از ماتریکس کلژن نوع I تقویت شده با آپاتیت، از هم جدا می شوند (شکل ۲-۵ و ۲-۶). این چینش این معنا را می دهد که میزان عاج بین توبولی در مکان های مختلف متغیر است. کریستال های آپاتیت از آپاتیت موجود در مینا بسیار کوچک تر اند (تقریبا) و تقریبا ۵ درصد کربنات دارند. سایز کوچک کریستال، ساختار دارای نقص، و وجود کربنات بیشتر باعث ایجاد حساسیت به انحلالی می شوند که در بالا گفته شد.

شکل ۲-۵ شکل میکروسکوپ الکترونی نگاره از عاج نرمال که ساختار ویژه ی آن را از دو جهت نشان می دهد در بالا توبول ها دیده می شوند، که هرکدام با عاج دور توبولی پوشیده شده اند. توبول ها در بین اتصال عاج - مینا قرار دارند و به سمت اتاقک پالپی همگرایی دارند. سطح عمود در پایین شکل سطح یک شکستگی را نشان می دهد که مسیر شبیه تونلی که یکسری توبول ها به سمت پالپ ایجاد می کنند را نشان می دهد. لومن توبول ها معمولا دارای مایع و زوائد سلول های ادنتوبلاست می باشند.

دندان پزشکی ترمیمی از بیشترین اهمیت برخوردار هستند. انواع شناخته شده شامل: اولیه، ثانویه، ترمیمی یا ثالثیه، اسکلوروتیک، شفاف^۱، پوسیده، دمینرالیزه، رمینرالیزه، و هایپر مینرالیزه^۲ می باشد. این لغات نمایانگر تغییرات در اجزای اساسی ساختار هستند، مانند تغییرات در چینش، روابط درونی، و ترکیب شیمیایی آنها. تعدادی از این موارد ممکن است تاثیر مهمی در توانایی ما در ایجاد اتصال طولانی مدت به عاج یا باند به آن، داشته باشند. عاج اولیه در حین تکامل دندان شکل می گیرد. حجم و صورت بندی آن، که از شکل دندان تبعیت می کند، بسته به سایز و شکل دندان تغییر می کند. پنجاه درصد حجمی عاج از آپاتیت پرکربنات و کم کلسیم ساخته شده؛ و ۳۰ درصد حجمی آن از مواد آلی، که بیشتر آن کلژن نوع یک است، تشکیل شده؛ و ۲۰ درصد دیگر از مایعی شبیه به پلاسما ساخته شده. به نظر می رسد دیگر پروتئین های غیر کلژنی در مینرالیزه شدن عاج و عملکردهای دیگری مانند کنترل کردن سایز کریستال ها و جهت گیری آنها نقش دارند. نقش این مولکول ها در مینرالیزه شدن زیستی یا مولکول های ساده ی دیگری می توانند نقش آنها را تقلید کنند، ممکن است به روش هایی برای رمینرالیزه کردن عاج ختم شود. ولی این احتمالات بیش از این در این کتاب مورد بحث قرار نمی گیرد. ترکیبات اصلی در حالت مورفولوژیک مشخصی پخش می شوند تا یک کامپوزیت پیچیده ی آبدار و زنده را تشکیل دهند. در این کامپوزیت مورفولوژی بر اساس ناحیه متفاوت است و تحت تاثیر بیماری و سن در آن تغییراتی صورت می گیرد. توبول ها، یک جنبه ی بارز و مهم عاج، نشان دهنده ی مسیری هستند که ادنتوبلاست ها از DEJ یا از سمان ریشه به سمت پالپ چمبر طی کرده اند و مانند تونل هایی هستند که ساختار عاج را سوراخ کرده اند (شکل ۲-۵). توبول ها به سمت پالپ چمبر همگرا هستند، به همین دلیل تراکم و جهت گیری توبول ها از ناحیه ای به ناحیه ای دیگر متفاوت است (شکل ۲-۱). تراکم عددی توبول ها در DEJ کمترین و در سطح پیش عاجی^۳ در ناحیه ی اتصال به پالپ چمبر، محلی که تنه سلول های ادنتوبلاست در یک ردیف فشرده قرار گرفته اند، بیشترین است. تراکم پایین تر توبولی در ریشه یافت می شوند. محتوای توبول ها شامل زائده های ادنتوبلاستی، در تمام طول یا قسمتی از آن، و مایع است. حد زائده های ادنتوبلاستی هنوز کاملا

4- lumen

5- Peritubular dentine

6- intratubular

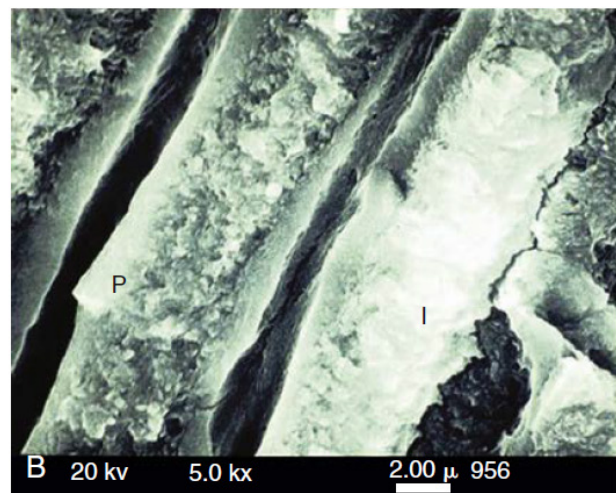
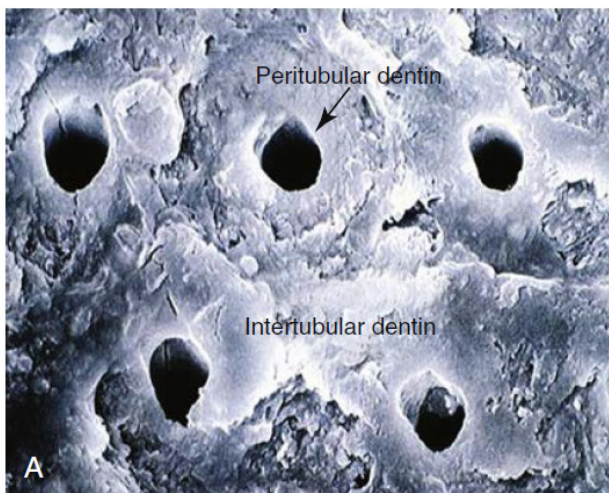
7- intertubular

1- transparent

2- hypermineralized

3- Predentin

۶۰ درصد تا زیر ۳ درصد تغییر می‌کند. تراکم توبولی در جدول ۱-۲ بر اساس کارهای محققین مختلف مقایسه شده‌اند. واضح است که اجزای ساختاری در طول مسیر به طور قابل توجهی تغییر می‌کنند و قطعاً باعث تفاوت‌هایی وابسته به محل در مورفولوژی، توضیح عناصر ساختاری، و خصوصیات مهمی مانند نفوذپذیری، میزان رطوبت، و سطح در دسترس برای باندینگ می‌شوند. آن‌ها ممکن است قدرت باندینگ، سختی و دیگر خصوصیات را نیز تحت تاثیر قرار دهند.

شکل ۶-۲ سطح شکسته‌ی عاج. (A) از سمت اکلوزال نمایش داده شده است. (B) طولی نشان داده شده است. عاج دور توبولی (درون توبولی نیز نامیده می‌شود) یک پوشش دور هر توبول ایجاد می‌کند. توبول‌ها توسط عاج بین توبولی از یکدیگر جدا می‌شوند.

علاوه، ادونتوبلاست‌ها در جواب به عوامل آسیب‌زا مانند پوسیدگی یا تهیه‌ی حفره عاج ثالثیه را ایجاد می‌کنند. این نوع عاج معمولاً از عاج ثانویه و ثالثیه دارای نظم کمتری است.

ضایعات اولیه پوسیدگی در مینا ممکن است توسط درمان‌های رمینرالیزه کردن باز گردند. ولی در حال حاضر درمان‌های رمینرالیزه کردن موثر برای عاج در دسترس نیستند. به همین دلیل استاندارد‌های درمانی حاضر امر به دخالت‌های جراحی برای برداشتن بافت بسیار آسیب دیده و در صورت نیاز ترمیم آن می‌کنند. برای همین دانستن انواع تغییر یافته‌ی عاج و اینگونه دخالت‌های کلینیکی دارای اهمیت است. هنگامی که عاج بریده یا ساییده می‌شود، یک لایه‌ی اسمیر ایجاد می‌شود و سطح را می‌پوشاند که باعث مسدود شدن ساختار زیرین می‌شود (شکل ۷-۷). ردهای برش فرز در شکل ۷-۲ A و با بزرگنمایی بیشتر در شکل ۷-۲ B نشان داده شده است. شکل ۷-۲ C ضخامت

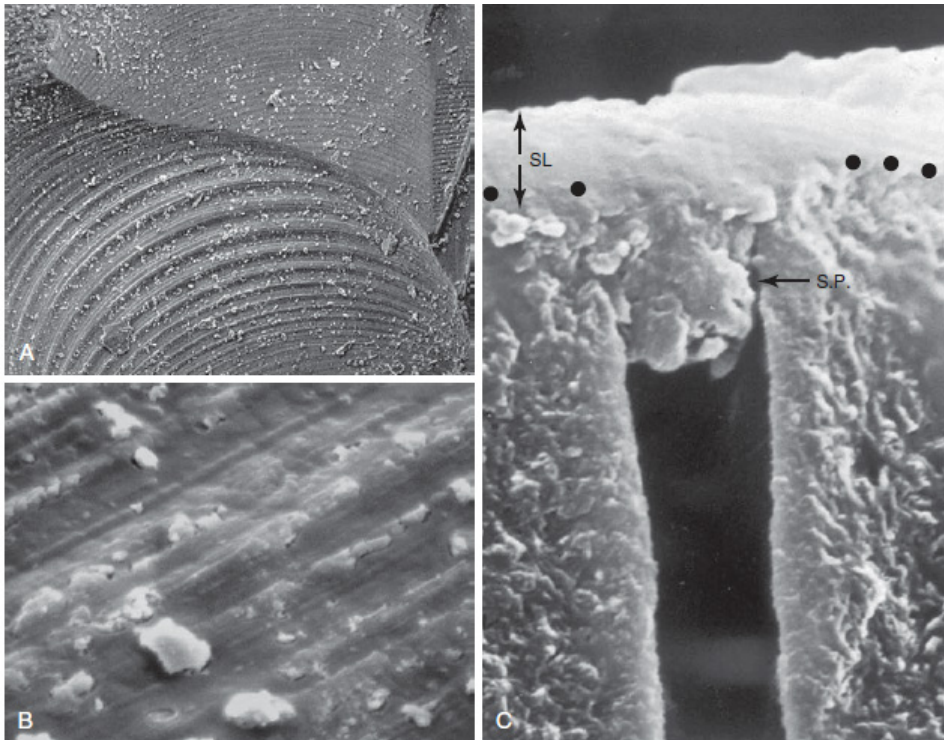
جدول ۱-۲ مقایسه میانگین تراکم عددی توبول‌ها در عاج اکلوزال

عاج داخلی	عاج میانی	عاج خارجی
۶۵۰۰۰ / mm ^۲	۳۵۰۰۰ / mm ^۲	۱۵۰۰۰ / mm ^۲
۴۳۰۰۰ / mm ^۲	۳۵۰۰۰ / mm ^۲	۲۰۰۰۰ / mm ^۲
۵۱۱۰۰ / mm ^۲	۴۰۴۰۰ / mm ^۲	۲۴۵۰۰ / mm ^۲
۵۲۰۰۰ / mm ^۲	۳۹۰۰۰ / mm ^۲	۱۸۰۰۰ / mm ^۲

به دلیل اینکه ادونتوبلاست‌ها در عاج قرار دارند و بدنه‌ی آنها دیواره‌های اتاقک پالپی را می‌پوشاند، کمپلکس عاجی-پالپی را می‌توان یک بافت زنده در نظر گرفت. این از مینای بالغ، که بدون سلول است، متفاوت است. در طول زمان عاج ثانویه تشکیل می‌شود و اتاقک پالپی به تدریج کوچک می‌شود. مرز بین عاج اولیه و ثانویه معمولاً توسط تغییری در جهت گیری توبول‌ها مشخص می‌شود. به

شکل ۲-۹ این اثرات را کمی متفاوت تر نشان می دهد. عاج اچ نشده در شکل ۲-۹ A (بالا) توبول های کوچک و عاج دور توبولی دارد، که در عاج تغییر یافته بعد از اچ کردن سطح (پایین) برداشته می شود. شبکه ی دو بعدی فیبرهای کلاژن نوع یک بعد از اچ شدن در شکل ۲-۹ A نشان داده شده است. شکل ۲-۹ B دمیترالیزه شدن پیشرونده ی فیبریل های کلاژن عاج را نشان می دهد که در آن مواد معدنی و پروتئین های خارجی به آرامی برداشته می شوند و الگوی متداول و پیچ خورده ی کلاژن نوع یک را نمایان می کنند. در شکل ۲-۹ C، این الگو در بزرگنمایی بالا از عاج اچ شده شکل ۲-۹ A دیده می شود. اگر عاج دمیترالیزه شده خشک شود، ماتریکس عاجی باقی مانده منقبض می شود و فیبریل های کلاژن به هم فشرده، می شوند که در این حالت، نفوذ عامل باندینگ مشکل است. این در تصویر ۲-۱۰ که عاج دمیترالیزه ی خشک را با عاج دمیترالیزه ی آبدار مقایسه می کند، نشان داده شده است.

لایه ی اسمیر را از کنار و تشکیل پلاگ های اسمیر^۱ را هنگامی که دبیری های حاصل از برش عاج در لومن توبول های عاجی فشرده می شوند نشان می دهد. برتری ها و مضرات لایه ی اسمیر برای چندین دهه به طور وسیعی مورد بررسی قرار گرفته اند. لایه ی اسمیر نفوذپذیری را کاهش می دهد و به حفظ محوطه ای خشک تر کمک می کند، همچنین نفوذ عوامل آسیب زا به درون توبول ها یا حتی پالپ را کاهش می دهد. ولی در حال حاضر به عنوان یک عامل مزاحم در باندینگ عاج تلقی می شود و به همین دلیل به طور عادی توسط یک آماده ساز اسیدی برداشته شده یا تغییر می یابد. اچ کردن اسیدی یا آماده سازی اجازه ی برداشت لایه ی اسمیر و تغییر در عاج سطحی، و باز کردن کانال هایی برای نفوذ عامل باندینگ را می دهد. شکل ۲-۸ نشان می دهد که در این نوع درمان اچ کردن چه اتفاقی می افتد. لومن توبول ها در حین برداشته شدن انتخابی عاج دور توبولی، چون بیشتر آن معدنی است و مقدار ناچیزی پروتئین دارد، گشاد می شود. این لومن های گشاد شده شکلی قیفی ایجاد می کنند که خیلی گیردار نیست.

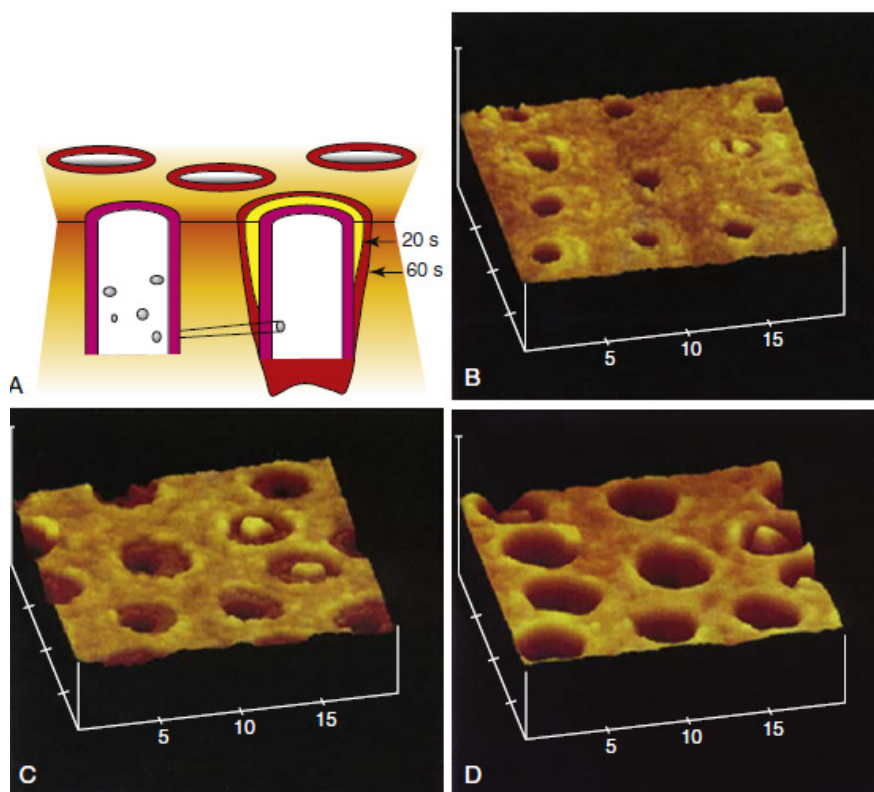

شکل ۲-۷ تشکیل لایه ی اسمیر (A) جای فرز بر روی تراش عاج. (B) بزرگنمایی بیشتر لایه ی اسمیر و دبیری های ناشی از برش را نشان می دهد. (C) مقطعی که لایه ی اسمیر (SL) و پلاگ های اسمیر (SP) را نشان می دهد.

برابر اچ شدن عمل باندینگ را سخت تر می کند. چندین نوع دیگر از عاج شفاف در نتیجه ی فرآیندهای مختلف دیگری تشکیل می شوند. شکل دومی از عاج شفاف در نتیجه ی براکسیسم^۱ ایجاد می شود. نوع دیگری از عاج شفاف در عاج ریشه ایجاد می شود، که بخاطر تغییر سن عاج ریشه به در طول زمان شفاف می شود. ضمناً، ضایعات سرویکال غیر پوسیدگی، معمولاً ضایعات ابرکشن^۲ یا ناچ^۳ نامیده می شوند، در محل اتصال مینا و سمان یا مینا و عاج، و معمولاً در سطح فیشیال یا باکال تشکیل می شوند. اتیولوژی آنها در حال حاضر معلوم نیست؛ تشکیل آنها را به ابریژن^۴، چرخیدن دندان، و اروژن^۵ یا ترکیبی از این فرآیندها نسبت داده اند. به هر حال این به دفعات بیشتری با افزایش سن اتفاق می افتند، و عاج آشکار شده چون توبول ها پر میشوند، شفاف می شوند. شکل ۲-۱۲ نمونه هایی از عاج شفاف را که در آن لومن توبول ها کاملاً پر شده را نشان می دهد.

بیشتر اعمال ترمیمی شامل عاجی می شوند که به دلیلی تغییر یافته است. تغییرات معمول عبارتند از ایجاد ضایعات پوسیدگی زا که نواحی مختلفی را تشکیل می دهند، و ایجاد عاجی شفاف که در زیر لایه عاج دارای پوسیدگی ایجاد می شود. عاج شفاف زمانی ایجاد می شود که توبول های عاج از مواد معدنی پر می شوند که باعث تغییر ضریب شکست نور توبول ها می شود و ناحیه ی شفاف یا نیمه شفاف ایجاد می شود. شکل ۲-۱۱ مقطعی را از یک دندان دارای پوسیدگی نشان می دهد که برای نشان دادن نواحی آن رنگ آمیزی شده است. ناحیه خاکستری زیر عاج به شدت دمینرالیزه شده رنگ دار، لایه ی عاج شفاف است (شکل ۲-۱۱ A). شکل ۲-۱۱ B توبول های عاج شفاف را نشان می دهد که لومن آنها با مواد معدنی پر شده است. همانطور که در شکل ۲-۱۱ C نشان داده شده است، بعد از اچ کردن عاج دور توبولی خورده می شود، ولی توبول ها پلاگهایی از ماده ی معدنی رسوب شده را نگه می دارند، که در برابر اچ شدن مقاوم ترند. این مقاومت در

شکل ۲-۸ مراحل دمینرالیزه شدن عاج (A) شماتیک مراحل پیشرونده ی دمینرالیزه شدن عاج (B-D) تصاویر میکروسکوپ نیروی اتمی که مراحل اچ شدن را نشان می دهند. اچ کردن باعث بازتر شدن لومن ها می شود زیرا که عاج دور توبولی تجزیه می شود و ورودی هایی قیفی شکل ایجاد می کند.

- 1- bruxism
- 2- abfraction
- 3- notch
- 4- abrasion
- 5-erosion

عاج بستگی به محل به طور قابل توجهی متغیر هستند. به این دلیل که ساختار متغیر باعث ایجاد خصوصیات متغیر می شود. به دلیل این که یکی از مهمترین اعمال ساختار دندان مقاومت در برابر تغییر شکل بدون شکست است، دانستن نیروهایی که دندان در حین جویدن تجربه می کند کارآمد است. اندازه گیری ها مقادیر را به نوک کاسپ نسبت داده اند که در ناحیه نوک کاسپ به مساحت پخش می شود، که نشان دهنده فشاری در حدود می باشد.

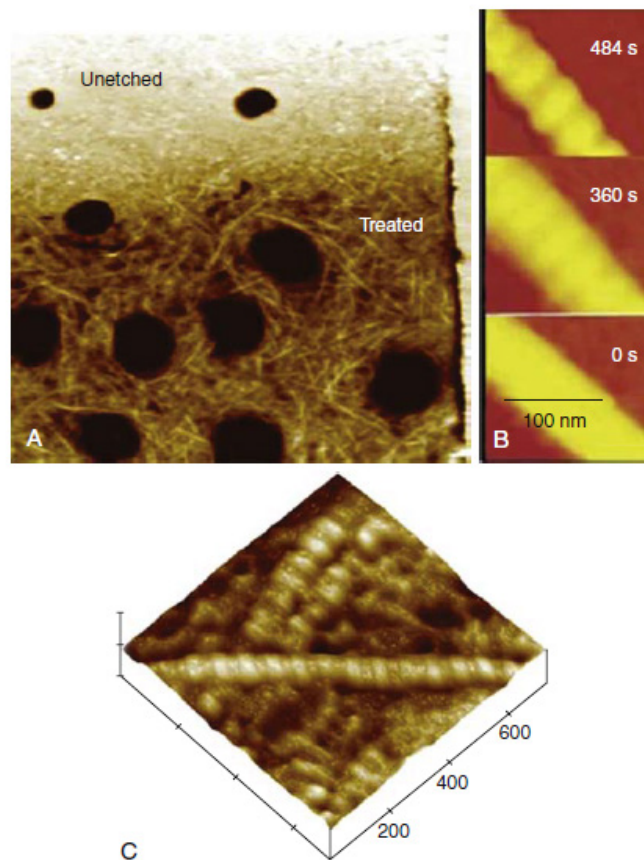
مشکلات در تست کردن

در جدول ۲-۲ مقادیری برای تعدادی از خصوصیت های مهم مینا و عاج نمایش داده شده اند. گستردگی مقادیر گزارش شده در مطالعات قابل توجه است. بعضی از دلایلی که باعث این اختلافات می شوند را باید در هنگام کار و یا مطالعه دانست و مورد توجه قرار داد.

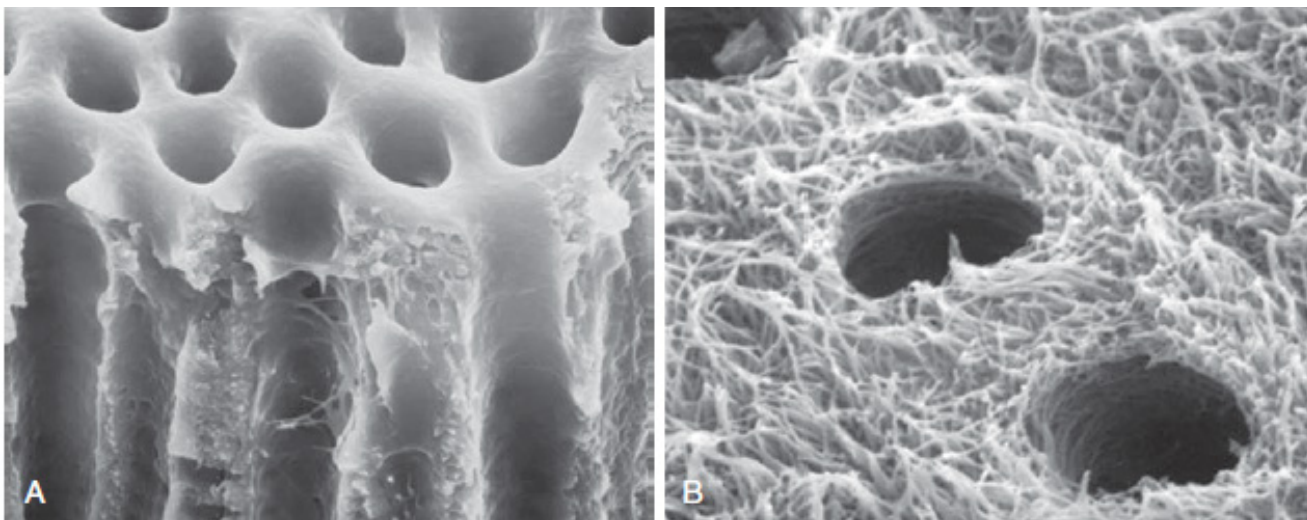
ویژگی های عاج شفاف ممکن است براساس فرآیندی که باعث رسوب ماده ی معدنی در توبول ها می شود متفاوت باشد. چندین مطالعه نشان داده اند که خصوصیات الاستیک عاج بین توبولی با افزایش سن تغییر نمی کنند، اگر چه ساختار ممکن است بیشتر مستعد شکست شود. به طور مشابه ای ، پوسیدگی های متوقف شده دارای عاج شفاف خواهند بود که بیشتر به آن عاج اسکروتیک اطلاق می شود، لغتی که اشاره به این نکته دارد که عاج اسکروتیک ممکن است از عاج معمولی سخت تر باشد. ولی مطالعات دیگری نشان داده اند که خصوصیات الاستیک عاج بین توبولی ممکن است همسان یا کمتر از عاج نرمال باشد.

خصوصیات فیزیکی و مکانیکی

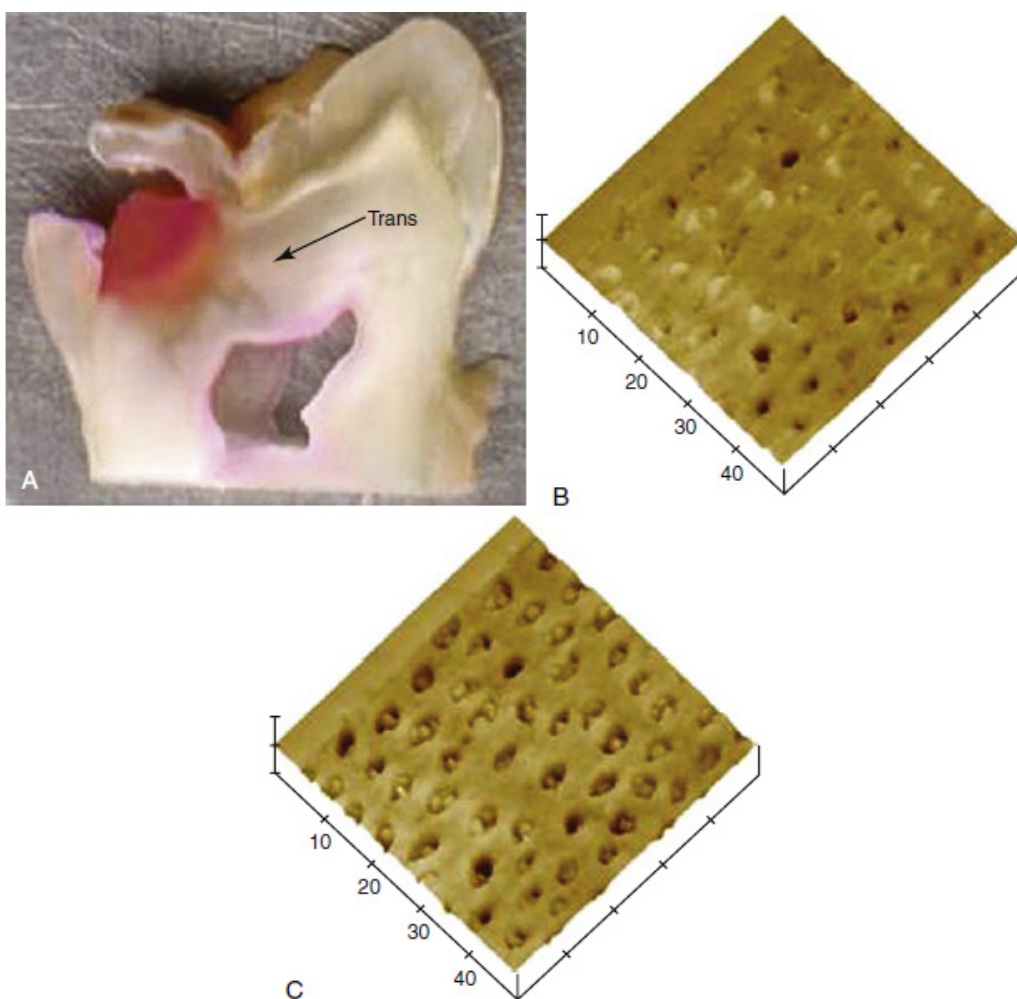
گوناگونی مشخص شده در عناصر ساختاری عاج زمانی که در درون دندان یافت می شوند نشان دهنده ی این هستند که خصوصیات

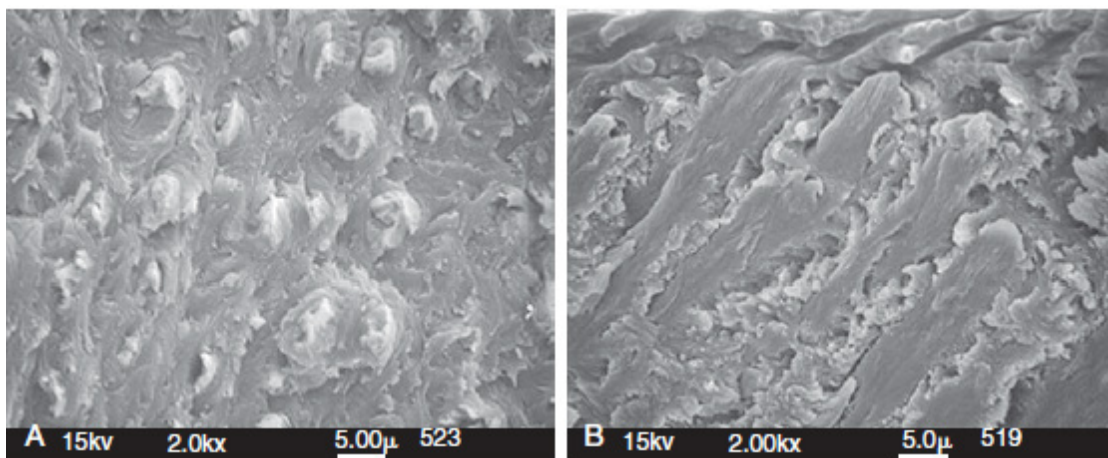
شکل ۹-۲ اچ کردن عاج مواد معدنی را از ماتریکس عاج بین توبولی برمی دارد و یک لایه ی پر کلاژن از خود به جا می گذارد و همچنین ورودی توبول های عاج را گشاد می کند. (A) بعد از اچ، لومن ها بزرگ می شوند و بعد از اچ بیشتر می توان شبکه ی کلاژن که توبول ها را در بر می گیرد را دید. (B) رشته ی منفرد کلاژن عاج به آرامی دمینرالیزه می شود و الگوی تکرار شونده ی ۶۷ نانومتری کلاژن نوع I را معلوم می کند. (C) بزرگنمایی بالا از رشته های کلاژن شکل (A)

شکل ۲-۱۰ عاچ دمینرالیزه به رطوبت حساس است و با خشک شدن منقبض می شود. عاچ دمینرالیزه زمانی که توسط هوا خشک می شود دچار انقباض می شود، و یک لایه فروریخته کلاژن می سازد که نفوذ در آن توسط عوامل باندینگ رزینی مشکل است. (B) زمانی که مرطوب بماند، شبکه ی کلاژنی باز است و عوامل باندینگ می توانند به آن نفوذ کنند.

شکل ۲-۱۱ عاچ شفاف همراه با ضایعه ی پوسیدگی (A) ضایعه ی پوسیدگی که در آن نواحی پوسیده توسط رنگ آمیزی معلوم شده اند، مانند ناحیه ی شفاف خاکستری. (B) شکل میکروسکوپ نیروی اتمی از عاچ شفاف قبل از اچ شدن. (C) بعد از اچ شدن لومن توپولها پر می ماند حتی در حین اینکه عاچ دور توپولی اچ می شود.

شکل ۱۲-۲ عاج شفاف (A) از سمت فیضیال نشان داده می شود (B) طولی نشان داده می شود. عاج شفاف به دلیل پر شدن توپول ها با مواد معدنی که ویژگی های بصری دندان را تغییر می دهند تشکیل می شود.

مشکل دیگر وجود گوناگونی وسیع در ساختار هر دو بافت است. جهت گیری منشور های مینایی به طور کلی عمود بر DEJ است، در حالی که توپول های عاج تراکم تعدادی خود را در طول مسیر به سمت اتاقک پالپ، بسته به عمق تغییر می دهند. آماده سازی یک نمونه ی یکپارچه با ساختارهایی که همه در یک جهت قرار دارند برای آزمایش چالش زاست.

به علاوه خصوصیات بر اساس جهت و مکان متغیر هستند و ماده ایزوتروپیک^۱ نمی باشد، به همین دلیل بهترین حالتی که یک مقدار می تواند به ما بگوید یک مقدار میانگینی از ماده می باشد.

نگه داری و مقدار زمان گذشته از کشیدن دندان نیز اهمیت بالایی دارند. خصوصیتی که در شرایط طبیعی یا *in situ* یا *in vivo*^۲ وجود دارند بیشترین توجه ما را دارا می باشند. مشخصا رسیدن به این حالت در بیشتر تست های معمول غیر ممکن است، پس باید تغییراتی را که به خاطر وضعیت نگه داری پیش از تست صورت می گیرند را مد نظر قرار داد. همچنین باید خطرات بیولوژیک را مد نظر داشت چرا که دندان کشیده شده را باید دارای پتانسیل عفونت زایی دانست. چگونه باید یک دندان را بدون تغییر دادن خصوصیات آن استریل کرد؟ بدون شک اتوکلاو کردن خصوصیات پروتئین را تغییر می دهد و برای عاج نامناسب است، و ممکن است مینا را نیز تحت تاثیر قرار دهد.

جدول ۲-۲ ویژگی های مینا و عاج

ویژگی	مینا	عاج
چگالی g/cm ^۳	۲/۹۶	۲/۱
Compressive		
Modulus of spasticity (GPa)	۶۰-۱۲۰	۱۸-۲۴
Proportional limit (mpa)	۷۰-۳۵۳	۱۰۰-۱۹۰
Strength (mpa)	۹۴-۴۵۰	۲۳۰-۳۷۰
tensile		
Modulus of elasticity (mpa)		۱۱-۱۹
Strength (mpa)	۸-۳۵	۳۰-۶۵
Shear strenght (mpa)	۹۰	۱۳۸
Flexural strength (mpa)	۶۰-۹۰	۲۴۵-۲۸۰
Hardness (GPa)	۳-۶	۰/۱۳-۰/۵۱

اول اینکه دندان های انسان کوچک هستند و به این دلیل به دست آوردن و نگه داری نمونه های بزرگ آن سخت است، که باعث می شود انجام تست های مکانیکی استاندارد مانند تست های کششی، فشاری و برشی سخت بشود. هنگام تست دندان باند شده، این مشکل پیچیده تر نیز می شود، به همین دلیل تست های مخصوصی برای دستیابی به اطلاعاتی در مورد این خصوصیات ساخته شده اند. از بحث گذشته در مورد گوناگونی های ساختاری نیز واضح است که آزمایش اینگونه نمونه های کوچک و ناهمگن این معنا را می دهد که ویژگی ها یکسان نخواهد بود.

۱- Isotropic: دارای خواص فیزیکی مشابه
 ۲- در جای خود
 ۳- در موجود زنده

این سختی به دلیل ساختار میکروسکوپی و قسمت های پروتئینی کوچک مینا می باشد.

محل اتصال عاج-مینا (DEJ)

DEJ بسیار بیشتر از مرز بین مینا و عاج است. به این دلیل که مینا بسیار سخت است و عاج بسیار نرم و مقاوم تر است، آنها نیاز دارند که به یکدیگر متصل شوند تا یک سیستم بیومکانیکی سازگار را ایجاد کنند. اتصال دو ماده ی این چنین متفاوت چالش زاست و هنوز به خوبی مشخص نیست که طبیعت چگونه به این امر دست یافته است. ولی DEJ نه تنها مینا و عاج را به یکدیگر متصل می کند، بلکه از نفوذ ترک های مینا به عاج و شکست دندان جلوگیری می کند (شکل ۲-۱۳ A). مقادیر زیادی از این ترک ها وجود دارد ولی به نظر نمی رسد که به درون عاج منتشر شوند. اگر DEJ یکپارچه باشد، وقوع شکست دندان بعید است مگر در برابر ترومای شدید. در شکل ۲-۱۳ B دندانهای ریزسختی^۳ گذاشته شده اند تا ترک هایی را به سمت DEJ (نارنجی) هدایت کنند. ترک در محل تلاقی یا کمی بعد آن متوقف می شود. همچنین، این شکل کنگره ای بودن DEJ را نشان می دهد، که تعقر آن ها به سمت مینا است. این، این معنا را می دهد که بیشتر ترک ها با زاویه به سمت DEJ حرکت می کنند، که ممکن است باعث توقف بسیاری از ترک ها در DEJ شود. ساختار کنگره ای در حقیقت سه طبقه دارد: کنگره ها^۴، ریزکنگره هایی درون کنگره ها، و یک ساختار ظریف. شکل ۲-۱۳ D و C کنگره های بزرگتر را در دندان های مولر (با عرض حدودی ۲۴ میکرومتر) و کنگره های کوچکتر را در دندان های قدامی (با عرض تقریبی ۱۵ میکرومتر) بعد از برداشتن مینا نشان می دهد. مدل های عناصر محدود^۵ پیشنهاد می کنند که این کنگره ها تمرکز فشار را در محل اتصال کاهش می دهند، ولی در حال حاضر مشخص نیست که آیا سایز بزرگتر کنگره ها در دندان های مولر تطابقی در مقابل نیروهای Jonده ی بیشتر است یا یک گوناگونی رشدی است. در شکل ۲-۱۳ E کریستال های عاج تقریباً با کریستال های مینا در تماس اند، به این دلیل گفته می شود که از لحاظ بصری DEJ

در نهایت، باید محتوای مایع این بافت ها را نیز در نظر داشت. رطوبت بخشی حیاتی از هر دو بافت است، و شرایط *in vivo* را در صورت خشک شدن نمی توان بازسازی کرد (شکل ۲-۱۰). این یک نکته قابل توجه و حیاتی در باندینگ به این بافت ها می شود، که در فصل ۱۳ بیشتر در مورد آن بحث می شود. در مقابل این مشکل، مشکل سهولت است. انجام تست روی بافت ها در شرایط هیدراته به مراتب از شرایط خشک سخت تر است. تمام این فاکتورها و چندی دیگر، مانند دمای آزمایش، بر نتایج تاثیر می گذارد و در گستره ی وسیعی از مقادیر گزارش شده از خصوصیات اثر می گذارند.

علیرغم این محدودیت ها، بعضی عمومیت دادن ها در مورد خصوصیات این بافت ها سودمند هستند (جدول ۲-۱). عاج ریشه به طور کلی از عاج کورونالی ضعیف تر و نرم تر است. به نظر می رسد در خصوصیات مینا نیز گوناگونی وجود دارد، مانند مینای کاسپی که از دیگر مناطق سخت تر و قوی تر است، احتمالاً به عنوان تطابقی در برابر نیروهای Jonده. عاج نیز از مینا سختی کمتری دارد (برای مثال ضریب الاستیک پاینتری دارد) و در برابر شکست مقاومت بیشتری دارد. این ممکن است غیرمتمثل باشد ولی زمانی که در فصل ۴ این اصطلاحات شرح داده شوند مشخص تر می شود. به علاوه عاج ویسکوالاستیک^۱ است، یعنی ویژگی های تغییر شکل مکانیکی آن وابسته به زمان است، و بازبایی الاستیک آن یکباره اتفاق نمی افتد. به همین دلیل عاج به این که به میزان مداومی تحت فشار است، حساس است، این پدیده را حساسیت به میزان فشار^۲ می نامند. حساسیت به میزان فشار از خصوصیات مواد پلیمری است؛ ماتریکس کلاژنی این خصوصیت را به بافت هایی مانند عاج می دهد. تحت شرایطی عادی، مواد سرامیکی این خصوصیت را در ویژگی های مکانیکی خود نشان نمی دهند و اساساً سفت، ولی شکننده، هستند و بدون تغییر شکل دائمی می شکنند. HA خالص نیز این خصوصیت را از خود نشان می دهد ولی وقتی در مینا تشکیل می شود از خود سختی بارزی را به نمایش می گذارد (فصل ۴ را ببینید) که تنها کمی از عاج کمتر است.

3- Microhardness indentation

4- scallops

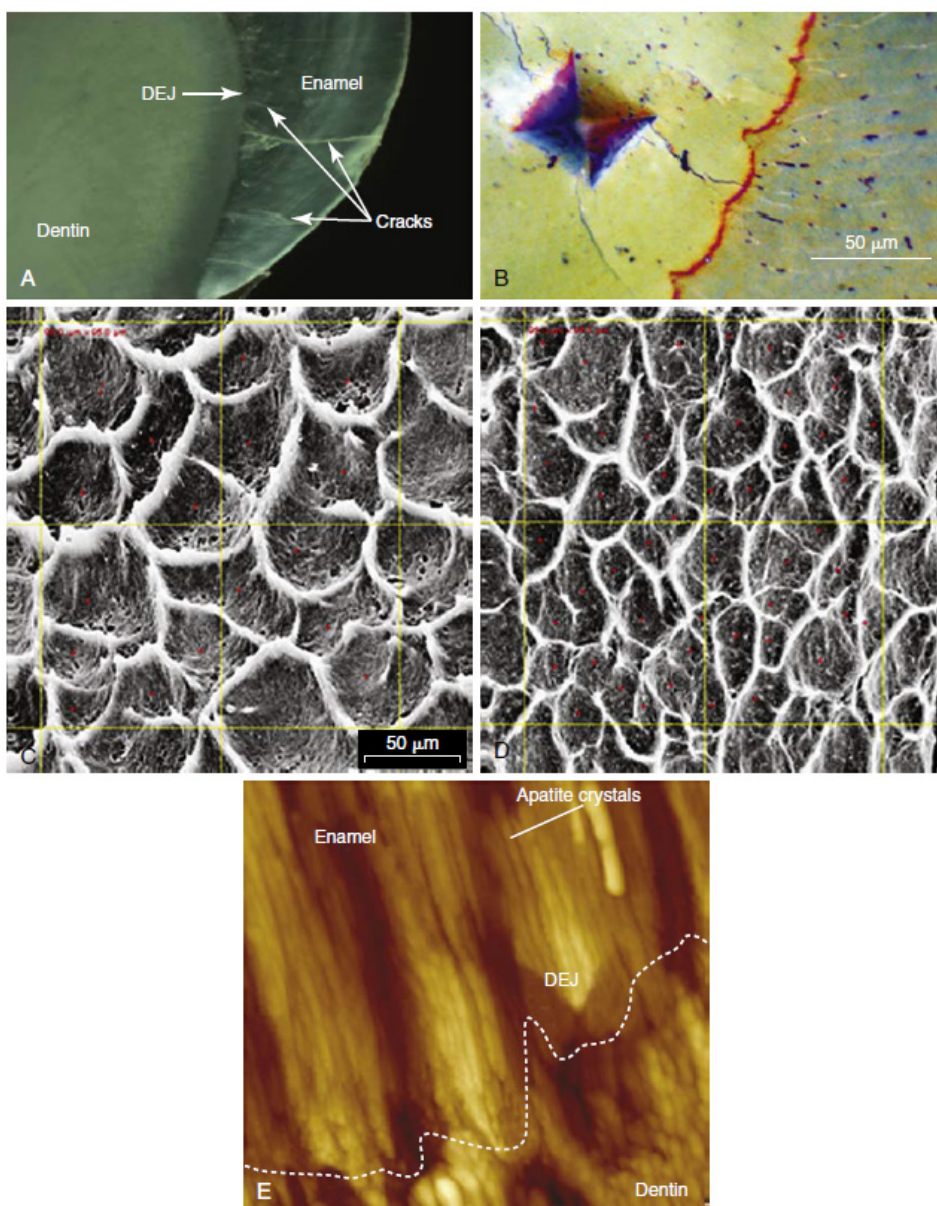
5- Finite element models

1- viscoelastic

2- Strain rate sensitivity

کلاژن تقریباً در مینا غایب است، رشته‌های کلاژن عاج از طریق DEJ به درون مینا می‌روند تا دو بافت را بیشتر به یکدیگر متصل کنند. تحقیقات اخیر پیشنهاد می‌کنند که پروتئین‌های دیگری در DEJ که ممکن است باقیمانده از غشای پایه باشند می‌توانند شامل کلاژن نوع IV و VII، و دیگر پروتئین‌هایی باشند که می‌توانند به ثبات ساختاری DEJ کمک کنند و در مقاومت آن در برابر شکست نقش داشته باشند.

آناتومیک، نازک است. ولی اندازه‌گیری گوناگونی ویژگی‌ها در سرتاسر DEJ نشان می‌دهد که این محل اتصال دارای مراتب مختلفی است با ویژگی‌هایی که از مینا تا دیواره‌ی عاجی کناری به مقدار زیادی متغیر هستند. این تغییر تدریجی، که قسمتی از آن بخاطر طبیعت کنگره‌ای DEJ است، باعث می‌شود که عرض عملکردی DEJ بسیار بیشتر از ظاهر آناتومیک آن باشد و باعث کاهش بیشتر فشار می‌شود. به علاوه اگرچه

شکل ۲-۱۳ به نظر می‌رسد ترک‌های درون مینا در DEJ متوقف می‌شوند. (A) بزرگنمایی پایین از ترک‌ها در مینا (B) ترک‌های حاصل از indentation در نزدیکی DEJ کنگره مانند متوقف می‌شوند (نارنجی). (C) کنگره‌های بزرگ در مولر‌ها. (D) کنگره‌های کوچک تر در دندان‌های قدامی. (E) کریستال‌های مینا در DEJ تقریباً در اتصال با کریستال‌های عاج هستند که باعث ایجاد یک پیوستگی نازک از لحاظ بصری ولی از لحاظ عملکردی وسیع می‌شود.

پلاک طیفی از مولکول های گیرنده دارد که عمدتاً توسط استرپتوکوک شناسایی می شوند (شکل ۲-۱۴). این مسئله در افراد سالم که معمولاً دارای بیوفیلمی نازک با محتوای کوکسی گرم مثبت متصل به هم می باشد، مشخص است. توانایی اتصال به سطوح بدون ریزش مانند مینا، به استرپتوکوک برتری عظیمی دهد و با این یافته که استرپتوکوک در *in situ* ۶۰ تا ۹۰ درصد فلور اولیه ی باکتریایی مینا را شامل می شود همخوانی دارد. به علاوه، استرپتوکوک ها حساسیت کمتری نسبت به در معرض هوا بودن دارند، زیرا که بی هوازی اختیاری هستند و می توانند در تغییر محیط بیوفیلیم به وضعیت کاهش^۲ یافته تری شرکت کنند، این حالت غالباً باعث تغییر وضعیت زیست محیطی^۳ به سمت بی هوازی های گرم منفی می شود.

تعاملات بین باکتری های دهانی های انسان برای تشکیل بیوفیلیم حیاتی است (شکل ۲-۱۴). در چهار ساعت اول تشکیل بیوفیلیم کوکسی های گرم مثبت غالب هستند، به خصوص استرپتوکوک گروه میتیس. بعد از ۸ ساعت رشد، اکثریت جمعیت باکتریایی بازم کوکسی ها هستند ولی ارگانسیم های میله ای شکل نیز دیده می شوند. در ۲۴ تا ۴۸ ساعت، رسوب ضخیمی از سلول هایی با مورفولوژی مختلف را می توان تشخیص داد، شامل کوکسی ها، کوکوباسیل ها، میله ای و باکتری های رشته ای^۴. در روز چهارم رشد بیوفیلیم، در تعداد غیر هوازی های گرم منفی افزایشی مشاهده می شود، مخصوصاً تعداد فوزوباکتریوم نوکلئاتوم^۵. این ارگانسیم توانایی ای منحصر بفرد در کواگرگیشن با دامنه ی وسیعی از باکتری ها را دارد، باور بر این است که به دلیل توانایی آن در ایجاد پل ارتباطی کواگرگیشن بین هر دو گروه کلونزیه کننده های نخستین و آخرین، این ارگانسیم نقشی کلیدی در بلوغ بیوفیلیم دارد. در حین بلوغ بیوفیلیم، تغییر به سمت ترکیبی بیشتر تشکیل شده از اشکال گرم منفی صورت می گیرد، مانند میله ای ها، ارگانسیم های رشته ای، ویبریو^۶ ها، و اسپروکت ها. این تغییرات در ترکیب باکتریایی بیوفیلیم با اهمیت هستند زیرا که با ایجاد جینجیویت (التهاب بافت لثه) ارتباط تنگاتنگی دارند.

بیوفیلیم دهانی و مواد دندانپزشکی ترمیمی

بیوفیلیم ها جوامعی چند میکروبی با فضایی منظم شده، پیچیده، و چسبنده به سطحی و دارای باکتری ای می باشند که در یک ماتریکس پلی ساکاریدی احاطه شده اند. بیوفیلیمی که در سطح دندان و مواد زیستی درون دهان شکل می گیرد را پلاک دندانی نیز می نامند. زمانی که تغذیه ی انسان پر از کربوهیدرات های تخمیر شونده باشد، بیشترین ارگانسیم های غالبی که در پلاک مشاهده می شوند، باکتری های اسیدوژنیک و اسیدوریک مانند استرپتوکوک و لاکتوباسیل هستند که نقشی اساسی در ایجاد پوسیدگی های دندانی دارند. از دیگر عواقب تجمع طولانی مدت بیوفیلیم دهانی بیماری های پرودنتال و پری ایمپلنتایتیس (التهاب بافت نرم و سخت اطراف ایمپلنت) هستند که بستگی به محل چسبندگی بیوفیلیم دارند.

تشکیل بیوفیلیم بر روی سطوح سخت در درون دهان یک فرآیند تریبی است. در طی دقایقی پس از تمیز کردن کامل، یک لایه ی نرم از بزاق (به نام پلیکل^۱) که دارای ماکرومولکول های جذب شده ای مانند فسفو پروتئین ها و گلیکوپروتئین ها بر روی ساختار دندان و مواد زیستی نشست می کند. در ادامه ی این مرحله اتصال باکتری های پلانکتونیک (شناور) به پلیکل اتفاق می افتد. تقسیم شدن گونه های باکتریایی کلونیزه شونده اولیه که اتصال یافته اند باعث ایجاد میکروکلونی هایی می شود، اضافه شدن گونه ی کلونیزه شونده ی دیگر نیز در ادامه باعث تشکیل بیوفیلیمی دارای چندین گونه باکتریایی که به یک شبکه متصل هستند می شود. این بیوفیلیم اگر با برداشت مکانیکی یا توسط فاکتور های درونی برداشته نشوند می توانند بالغ شوند.

تشکیل پلیکل به وسیله ی تعامل پیچیده ی فیزیکی-شیمیایی و سلولی بین سوبسترا، پلیکل و باکتری صورت می پذیرد. این تعاملات در چند رده ی مختلف صورت می پذیرد مانند: نزدیکی فیزیکی، مبادله ی متابولیک، ارتباط به وسیله ی سیگنال های مولکولی، مبادله ماده ژنتیکی، تولید فاکتور های بازدارنده و کواگرگیشن (توصیف در Kolenbrsnder et al., ۲۰۰۶). "روش شناسایی مخصوص بین سولی در بین سلول هایی که از لحاظ ژنتیکی متمایز اند"

۲- خلاف واکنش اکسایش

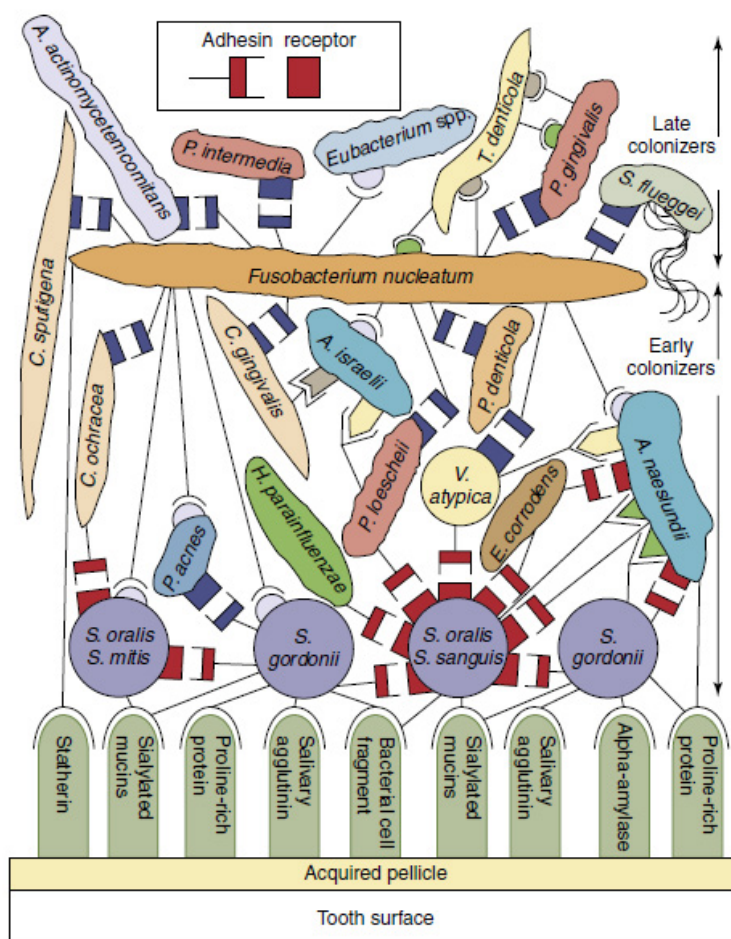
3- ecological

4- filamentous

5- *Fusobacterium nucleatum*

۶- باکتری مژک دار و شکل

1- pellicle

شکل ۲-۱۴ مدل فضایی زمانی کلونیزه شدن باکتری ها، که شناسایی گیرنده های پلیکل بزاقی را توسط باکتری های کلونیزه کننده ی اولیه و کوآگرگیشن بین کلونیزه کننده های اولیه، فوزوباکتری، و کلونیزه کننده های آخرین را در سطح دندان نشان می دهد. از پایین، کلونیزه کننده های اولیه از طریق چسبیدن (سمبل های گرد خطی و سیاه) به گیرنده های بزاقی (ستون های عمودی سبز آبی با سر گرد) متمم خود در پلیکی که دندان را پوشانده متصل می شوند. کلونیزه کننده های ثانویه به باکتری هایی که قبلا متصل شده اند اتصال می یابند. اتصال ترتیبی باعث ایجاد سطوح تازه ساخته می شود که در پلی است با شریک کوآگرگیشن بعدی. سوش های باکتریایی که نشان داده شده اند شامل *Actinobacillus actinomycetemcomitans*, *Actinomyces israelii*, *Actinomyces naeslundii*, *Capnocytophaga gingivalis*, *Capnocytophaga ochracea*, *Capnocytophaga sputigena*, *Eikenella corrodens*, *Eubacterium spp.*, *Fusobacterium nucleatum*, *Haemophilus parainfluenzae*, *Porphyromonas gingivalis*, *Prevotella denticola*, *Prevotella intermedia*, *Prevotella loescheii*, *Propionibacterium acnes*, *Selenomonas flueggei*, *Streptococcus gordonii*, *Streptococcus mitis*, *Streptococcus oralis*, *Streptococcus sanguis*, *Treponema spp.*, and *Veillonella atypica*. می باشند. (From Kolenbrander PE, Andersen RN, Blehert DS, et al. Communication among oral bacteria

پروتئین های بزاقی و باکتری ها در فواصل کم (۵۰-۱۰۰ نانومتر) از سطح ماده ی زیستی، تحت تاثیر ترکیبی از نیروهای واندروالسی، تعاملات الکترواستاتیکی، و باندینگ با پایه ی اسیدی^۱ قرار دارند. دیگر ویژگی هایی مانند آب گریزی سوستر، انرژی آزاد سطح، بار سطح، و خشونت سطحی همگی برای یافتن ارتباط با تعداد باکتری چسبیده به سطح، در مطالعات *in vitro* مورد پژوهش قرار گرفته اند. بسیار از ویژگی های سطح که در بالا گفته شد، در فصل های بعدی توضیح داده شده اند.

اگرچه بیوفیلم بر روی مواد زیستی از قبیل مواد ترمیمی، اورتودنسی، اندودونتیک و ایمپلنت تجمع پیدا می کند، باقی مانده ی این فصل تنها بر روی بیوفیلم تجمع یافته بر روی سطح مواد ایمپلنت و ترمیمی تمرکز می کند. مکانیسم دقیق اتصال باکتری ها و بیوفیلم بر روی سطوح مواد دندان‌تری با وجود دهه ها تحقیق در این مورد مشخص نشده است، ولی مورد قبول است که این یک فرایند پیچیده است و به فاکتور های متعددی وابسته می باشد. مطالعات *in vitro* نشان داده اند که چسبیدن

1- Acid-base bonding

بر مواد دندانپزشکی انجام شده اند نتایج متناقضی داشته اند ، و هنوز روال مشخصی درمورد تجمع بیوفیلیم بر روی مواد یافت نشده است.

دیده شده است که میزان ارگانیسیم های پوسیدگی زا (کاربوژنیک^۲) مانند استرپتوکوک موتانس در بیوفیلیم مجاور ترمیم های رزینی خلفی بیشتر از ترمیم های آمالگام یا گلس آینومر است. تشکیل بیوفیلیم دهانی را به خشونت سطحی کامپوزیت رزینی، تجزیه ماده به دلیل تولید اسید توسط ارگانیسیم های پوسیدگی زا، هیدرولیز ماتریکس رزینی، و کاهش ریزسختی^۳ سطح ترمیم، مربوط دانسته اند. استاراز ها با منشا بزاقی و باکتریایی را نیز از عوامل تجزیه دانسته اند. همچنین این نظریه مطرح شده است که باکتری های پلانکتونی این قابلیت را دارند که وارد فضای چسبنده ی بین دندان و ماده ی ترمیمی بشوند، که به پوسیدگی ثانویه و آسیب پالپی می انجامد. در مقابل دیده شده است که مقادیر ناچیزی از رزین پلیمریزه نشده، مونومرهای رزینی، و محصولات حاصل از تجزیه ی بیولوژیک رزین مانند: BisHPPP triethylene glycol (triethylene glycomonomethacrylate (TEGMA)، و اسید متاکریلیک (MA)، رشد باکتری های دهانی در نزدیکی ترمیم های رزینی را تعدیل می کنند. تمام این فاکتور ها باعث ایجاد چرخه ای از تعاملات بین باکتری و سطح می شوند که خشونت سطحی را بیشتر افزایش می دهد، در نتیجه مینای مجاور در خطر بیشتر پوسیدگی های ثانویه قرار می گیرد. اخیرا اتصال باکتری ها به آلیاژهای ریختگی و آمالگام های دندانی مورد توجه کمی قرار گرفته اند زیرا به دلیل نگرانی های جهانی در مورد جیوه (Hg) و محیط زیست، استفاده از آمالگام در حال توقف است. در مورد بیوفیلیم های روی آلیاژ های ریختگی با پایه طلا گزارش شده است که این بیوفیلیم ها دارای توان زیستی پایینی هستند، که دلیل آن احتمالا بخاطر اثر باکتریواستاتیک^۴ طلا می باشد. در مورد بیوفیلیم های موجود بر روی آمالگام نیز پایین بودن توان زیستی گزارش شده است، که میتوان دلیل آنرا وجود فرم (Hg(II) جیوه در ترکیب

نقش خشونت سطحی در ایجاد بیوفیلیم به طور گسترده ای مورد بررسی قرار گرفته است. در شرایط *in vivo* دیده شده است که سطوح صاف از سطوح خشن بیوفیلیم کمتری جذب می کنند. همچنین در شرایط *in vivo* دیده شده است که سطوح آب گریزی که بالای لثه هستند از سطوح آب دوست در یک بازه ی ۹ روزه، بیوفیلیم کمتری به خود جذب می کنند. با یک افزایش در میانگین شاخص خشونت سطح بالاتر از آستانه ی ۰/۲ میکرومتر یا یک افزایش در انرژی آزاد سطح، دیده شد که تجمع بیوفیلیم بر روی مواد دندانی افزایش می یابد. زمانی که هر دوی این ویژگی ها با یکدیگر اثر می کنند، مشاهده شد که خشونت سطحی تاثیر بیشتری بر تجمع بیوفیلیم می گذارد. ایجاد خشونت سطحی به وسیله ی ابریژن، اروژن، پالیش با هوا یا دستگاه های اولتراسونیک، یا پالیش نکردن بعد از ساخت یک ترمیم هم به تجمع بیوفیلیم ربط داده شده اند.

در شرایط *in vivo* دیده شده که چسبندگی باکتری ها با ایجاد پلیکل به طور محسوسی کاهش می یابد، صرف نظر از سوبسترای زیرین. دیده شده که تشکیل پلیکل بر روی یکسری از خصوصیات سطحی خاص مواد زیستی تا حدی تاثیری پوشاننده دارد.

دیده شد که سطوحی که انرژی سطحی پایینی دارند، به دلیل انرژی اتصال پایین بین باکتری و سوبسترا حتی بعد از چندین روز حضور در حفره ی دهانی انسان، کمترین میزان پلیکل چسبنده را دارا می باشند. متقابلا بالاتر بودن انرژی سطحی بسیاری از مواد ترمیمی در مقایسه با سطح دندان ممکن باعث استعداد بیشتر سطوح و لبه های ترمیم برای تجمع دبری ها، بزاق و باکتری شود. این ممکن است یکی از دلایل بالا بودن بروز نسبی پوسیدگی های ثانویه (راجع^۱) در مینای لبه ی ترمیم های کامپوزیتی و آمالگام باشد.

تحقیقات در مورد بیوفیلیم های دهانی بر روی مواد ترمیمی را می توان به طور کلی به *in vitro*، *in situ*، *in vivo* تقسیم کرد، که آخری شامل تحقیقات تک گونه ای یا چند گونه ای است. بیوفیلیم هایی که روی سطوح مواد ترمیمی تشکیل می شوند می توانند در ضخامت و توانایی زیستن با یکدیگر تفاوت داشته باشند. مطالعات *in vivo* و *in situ* که بر روی تشکیل شدن پلاک

2- cariogenic
3- microhardness
4- bacteriostatic

1- recurrent

کامپومرها، این توانایی را دارند که اسید تولید شده توسط باکتری های درون بیوفیلیم را خنثی کنند. فلوراید می تواند فواید کریواستاتیک^۳ از خود بروز بدهد و ممکن است بتواند در *in vivo* در *tto* در شرایط پوسیدگی زای شبیه سازی شده، بر روی متابولیسم باکتری ها تاثیر بگذارد. اگرچه که این فرضیه مطرح است که به دلیل حجم بالای بزاق در دهان غلظت فلوراید به حدی نیست که بتواند محافظت ضدباکتریایی ای در حد کل دهان داشته باشد، از لحاظ نظری این میزان از فلوراید آزاد شده می تواند برای کاهش میزان دمنیرالیزه شدن ساختار مجاور ترمیم های گلس آینومر و گلس آینومر تقویت شده با رزین کافی باشد. به علاوه مواد گلس آینومری می توانند با در معرض خمیردندان های فلوراید دار قرار گرفتن دوباره مملو از فلوراید شوند و کاهش مشخصی که در آزاد سازی فلوراید در طول زمان رخ می دهد را جبران نمایند. قابل توجه است که مطالعات بیشتری لازم است زیرا مطالعات بالینی به خوبی نشان نداده اند که مواد ترمیمی آزاد کننده فلوراید توانایی کاهش قابل ملاحظه پوسیدگی ثانویه در مقایسه با موادی که فلوراید آزاد نمی کنند، دارد یا خیر.

تجمع بیوفیلیم بر روی تیتانیوم و آلیاژ های تیتانیوم که در ایمپلنت های دندان‌تری به کار می روند توجه زیادی را به خود جلب کرده اند، زیرا بیوفیلیم نقشی قابل توجه در موفقیت ایمپلنت بازی می کند. دیده شده که ترتیب کلونیزه شدن میکروبی و تشکیل بیوفیلیم در ایمپلنت های دندان‌تری مشابه دندان است، ولی در الگوهای کلونیزه شدن اولیه تفاوت دارد. چندین مطالعه ی *in vivo* تائید کرده اند که کاهش در میانگین ماده ایمپلنت پایین از حد ۰/۲ میکرومتر تاثیر زیادی بر چسبندگی، کلونیزه شدن یا ترکیب باکتریایی ندارد. در مقایسه با سطوح پرداخت شده ی تیتانیومی، سطوح تیتانیومی ایمپلنتی که با تیتانیوم نیتريد (TiN) تقویت شده اند، در شرایط *in vivo* چسبندگی باکتریایی و تشکیل بیوفیلیم کمتری از خود نشان دادند، در نتیجه احتمالاً تجمع بیوفیلیم و پریامپلنتایتیس بعد آن کاهش پیدا می کند. یافت شده است که دیگر ویژگی های موثر مانند آبگریزی، شیمی سطحی، و انرژی آزاد سطحی ماده ایمپلنت، نقشی حیاتی در چسبندگی باکتری ها به مواد ایمپلنت دندان‌تری دارند. همچنین

آمالگام دندان‌تری دانست. جالب توجه است که در مطالعات *in vivo* و *tto* مشاهده شده است که ترمیم های آمالگام میزان باکتری های مقاوم به جیوه را افزایش می دهند. در باکتری های دهانی مقاومت به آنتی بیوتیک، به ویژه تتراسایکلین، همزمان با مقاومت به جیوه دیده شده است. ولی شایان ذکر است که باکتری های مقاوم به جیوه در کودکانی پرکردگی آمالگام نداشتند یا تا به حال در معرض آمالگام قرار نگرفته بودند نیز یافت شده اند.

اطلاعات در مورد مورفولوژی بیوفیلیم موجود بر روی ترمیم های سرامیکی محدود است، اگر چه به طور کلی مورد قبول است که روکش های سرامیکی به نسبت ساختار دندان‌تری مجاور خود بیوفیلیم کمتری جذب می کنند. اخیراً در مطالعات *in vitro* بر روی سطوح زیرکونیایی، آشکار شده است که استفاده از وسایل جرم گیری دستی یا اولتراسونیک باعث افزایش خشونت سطحی می شود. بر این اساس می توان این تئوری را مطرح کرد که بعد از اعمال پروفیلاکسی دندان‌تری با افزایش تجمع بیوفیلیم رو به رو خواهیم شد.

بیوفیلیمی که به بیس رزینی دنچر متصل می شود، غالباً دارای گونه هایی ای از مخمر به نام کاندیدا است. ولی احتمالاً اتصال اولیه ی باکتری ها مانند استرپتوکوک به بیس دنچر باید اتفاق بیافتد تا گونه های کاندیدا بتوانند بیوفیلیم را تشکیل دهند. این اتفاق به مشاهده ی باکتری بر روی دنچر در ساعات اولیه و مشاهده ی گونه های کاندیدا بعد از چند روز، و همچنین توانایی گونه های کاندیدا در اتصال به دیواره ی سلولی استرپتوکوک نسبت داد. وجود بیوفیلیم بر روی دنچر را معمولاً مرتبط با استوماتیت دنچر^۱ (التهاب مزمن مخاط دهان) در بیماران مسن و دارای نقص سیستم ایمنی می دانند. برای برداشت بیوفیلیم از روی دنچر معمولاً نیاز به روش ها مکانیکی و/یا شیمیایی است و به خاطر چسبندگی بیوفیلیم به بیس های رزینی این مشکل کلینیکی بزرگی می باشد.

تجمع بیوفیلیم بر روی گلس آینومر و گلس آینومر تقویت شده با رزین^۲ را با افزایش خشونت سطحی این مواد زیستی مرتبط دانسته اند. مواد آزاد کننده فلوراید، گلس آینومر و مخصوصاً

1- Denture stomatitis

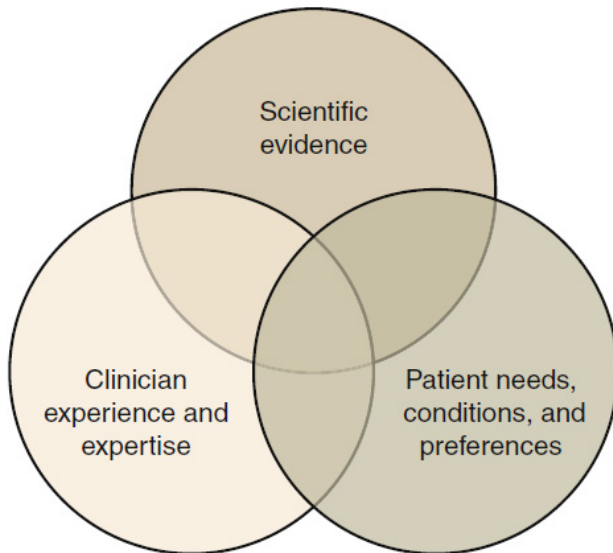
2- Resin-modified glass ionomer

۳- Cariostatic: متوقف کننده ی پوسیدگی

فصل

۳

طرح درمان براساس مواد

شکل ۱-۳: عناصر دندانپزشکی مبتنی بر شواهد

نشانه بیمار

نیازها، شرایط و الویت های بیمار در پروسه تشخیص و طرح درمان به کار گرفته می شود. ابتدا توجه به نیازهای بیمار و تاریخچه پزشکی و یا دندانپزشکی صورت می گیرد. در این مرحله، عملکرد ترمیم های سابق و یا موجود، از نظر موفقیت یا شکست باید در نظر گرفته

در این بخش ۲ مفهوم در طرح درمان دندانی معرفی می شود: دندانپزشکی مبتنی بر شواهد و طراحی بر پایه مواد. از هر دو مفهوم جهت ارتقا طرح درمان مناسب که نیاز و الویت بیمار و همچنین مواد مناسب برای برآورده کردن این نیازها را دارد، استفاده می شود.

دندانپزشکی مبتنی بر شواهد

انجمن دندانپزشکی آمریکا (ADA)، دندانپزشکی مبتنی بر شواهد را به عنوان یک روش مراقبت دهانی که به ادغام مدبرانه ارزیابی سیستمیک علائم علمی به صورت کلینیکی، همراه با شرایط پزشکی دهان و تاریخچه بیمار احتیاج دارد، همراه با مهارت کلینیکی دندانپزشک و درمان مورد نیاز بیمار و اولویت هایش تعریف می کند. (<http://ebd.ada.org>) این روش بیمار محور است و متناسب با نیازها و اولویت های بیمار است. همه این ۳ عنصر در پروسه تصمیم گیری مراقبت از بیمار به کار گرفته می شود (شکل ۱-۳).

نشانه های علمی

زمانی که به دنبال نشانه های علمی هستیم، بهترین علائم موجود از جمع آوری مرور مقالات علمی است که اطلاعاتی جهت اطلاع دادن به دندانپزشک و بیمار فراهم می کند. از بالاترین سطح اعتبار جهت به حداقل رساندن خطا استفاده می کنیم. این مطالعات به صورت مشخص متا آنالیز کارآزمایی های کنترل شده تصادفی (RCT)، systemic review و individual RCT است. سطح پایین تری از اعتبار در case studies cohort studies، و case reports یافت می شود. مطالعات آزمایشگاهی به عنوان شواهد دیگر ذکر شده اند به این دلیل که یک ارتباط بالینی تنها با برون یابی داده های آزمایشگاهی بدست می آید. ذکر تحقیقات بنج یا آزمایشگاهی به عنوان شواهد دیگر نباید به این معنی تلقی شود که تحقیق بنج معتبر و مفید نیستند. سلسله مراتب شواهد ارائه شده برای داده مبتنی بر شواهد، (EBD) بر اساس کارآزمایی های بالینی انسان است که تست های آزمایشگاهی در بهترین حالت تنها یک شبیه سازی است.

شود. اغلب این شاخص خوبی برای تعیین وضعیت محیط دهان و همچنین پیش آگهی (پروگنوز) موفقیت استفاده از مواد مشابه در این محیط است. نیمرخ صورت و عضلات اوروفاسیال بیمار تعیین کننده خوبی برای نیروهای بالقوه اکلوزال است. الگوهای سایش روی سطوح اکلوزال نشان دهنده دندان قروچه، clenching، نیروهای اکلوزالی و حرکات مندیبل است. abfractionهای سرویکالی احتمالا نشان دهنده تماس های اکلوزالی سنگین همراه با دندان قروچه و تداخلات اکلوزالی است و همچنین می تواند با مسواک زدن خشن و شرایط اسیدی همراه باشد. erosion در دندان های قدیمی مشخصا نشان دهنده افزایش مواد اسیدی در رژیم غذایی است و سایش کلی بدون تروما اکلوزال می تواند نشان دهنده یک بیماری سیستمیک مثل بیماری رفلکس معده به مری (GERD) باشد. هر کدام از این شرایط می تواند طول عمر درمان ترمیم را به خطر بیندازد. محیط های نامالایم غیر معمول به طراحی دقیق ترمیم و انتخاب موادی نیاز دارد که برخی اوقات نسبت به حالت معمول متفاوت است. بنابراین مواد دندان‌تری مختلف باید با در نظر گرفتن مشکلات و نیازهای بیمار در انتخاب شود. ترکیب اطلاعات بیمار و خصوصیات مواد می تواند منجر به شکل گیری طرح درمان جامع تری شود.

TABLE 3.1 Assessing the Quality of Evidence

Study Quality	Diagnosis	Treatment/Prevention/ Screening	Prognosis
Level 1: good-quality, patient-oriented evidence	Validated clinical decision rule SR/meta-analysis of high-quality studies High-quality diagnostic cohort study ^a	SR/meta-analysis or RCTs with consistent findings High-quality individual RCT ^b All-or-none study ^c	SR/meta-analysis of good-quality cohort studies Prospective cohort study with good follow-up
Level 2: limited-quality patient-oriented evidence	Unvalidated clinical decision rule SR/meta-analysis of lower quality studies or studies with inconsistent findings Lower quality diagnostic cohort study or diagnostic case-control study	SR/meta-analysis of lower quality clinical trials or of studies with inconsistent findings Lower quality clinical trial Cohort study Case-control study	SR/meta-analysis of lower quality cohort studies or with inconsistent results Retrospective cohort study or prospective cohort study with poor follow-up Case-control study Case series
Level 3: other evidence	Consensus guidelines, extrapolations from bench research, usual practice, opinion, disease-oriented evidence (intermediate or physiologic outcomes only), or case series for studies of diagnosis, treatment, prevention, or screening		

RCT، کارآزمایی تصادفی کنترل شده SR، بازبینی سیستمیک

a مطالعه ی تشخیصی کوهورت با کیفیت بالا؛ طرح کوهورت، ساینز مناسب، طیف کافی بیماران، کور سازی، یک مرجع استاندارد، واضح و ثابت.

b RCT با کیفیت بالا، پنهان سازی توزیع، در صورت امکان کورسازی، آنالیز به منظور درمان، قدرت آماری کافی و پیگیری مناسب (بیش از ۸۰٪)

c در یک مطالعه (همه یا هیچ)، درمان باعث تغییر نمایشی در نتایج میشود. به طور مثال مصرف آنتی بیوتیک در مننژیت یا جراحی آپاندیس مانع تحقیق در یک Control trial میشود.

از طریق new manMG, HujoeIJE BDP سیستم طبقه بندی بهبود یافته و توانایی ارائه طبقه بندی (Sort) برای دستورالعملها و بازبینی سیستمیک اتخاذ گردیده است ۱۵-۱۴۷:۷:۲۰۰۷ JEVID Based Dent pract

طرح درمان دندانی

هر بیمار به واسطه ی محیط دهانی و فیزیولوژی عمومی خود، منحصر به فرد است. این مجموعه ای از موقعیتها و چالشها را در انتخاب موفق مواد در یک طرح درمان ایجاد می کند. در بخش بعد، ما پیشنهادهای spear و kokish که شامل استدلالهایی جهت انتخاب مواد بر روش طرح درمان است را به شما ارائه خواهیم داد. آنها از یک فرآیند طرح درمانی حمایت می کنند که با یک ارزیابی همه جانبه زیبایی آغاز می گردد و در ادامه عملکرد، ساختار و بیولوژی این روند را مد نظر قرار می دهد. تصمیمات اتخاذ شده در هر مرحله مستقیماً بر مراحل بعدی تاثیر می گذارد. درمان با مشکلات دقیق شروع شده و قاعدتاً زمینه به سوی گامهای بعدی مهیا می شود و به طور واضح میان پزشکان مسئول ارائه درمان به بیمار انتقال می یابد. در جدول ۳-۲ خلاصه ای از روشها یا سؤالات مختص هر مرحله ارائه شده و مواد و ویژگیهای مربوطه مورد توجه قرار گرفته است.

به دلیل پدید آمدن مواد جدیدی که نسبت به محصولات موجود از کیفیت بالاتری برخوردارند، دیگر نیازی به آزمایشات بالینی توسط سازمان دارو و غذا (FDA)، انتشارات و مطالعات آزمایشگاهی که اغلب تنها اشکال شواهد علمی موجود برای مواد خاص میباشد، نیست. این به آن معنی نیست که شواهدی در دسترس نیست. با این حال پزشکان با وجود اعتبار علمیشان، باید محدودیتهای این داده هارا در زمان بکارگیری آنها در شرایط کلینیکی و تصمیمات درمانی در مورد بیمار تشخیص دهند. (جدول ۳-۱)

محققان در علم مواد دندانی، ارتباط بین یک یا دو ویژگی فیزیکی و مکانیکی مواد و اجرای بالینی را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده اند. با وجود اینکه بکارگیری تستهای آزمایشگاهی جهت ارزیابی اجرای فرمول ها متفاوت با مواد مشابه امکان پذیر است ولی پیش بینی کامل بالینی باید صورت گیرد. تفاوتها در اشکال آزمایشات، هندسه نمونه ها، پردازش نمونه ها و شرایط محیطی باعث ایجاد مقایسه مستقیم بین آزمایشات سخت می گردد. با این حال آگاهی از این آزمایش ها و اطلاعات بدست آمده از طریق آنها، راهبردهایی برای انتخاب مواد در یک شرایط ویژه مهیا می سازد. آزمایشات و ویژگیها بررسی شده در بخش ۵ آورده شده است.

TABLE 3.2 Decision Matrix for Selecting Dental Materials^a

Assessment and Factors	Query	Relevant Dental Materials and Properties (Chapter No.)
ESTHETICS: MAXILLARY		
Central incisors relative to upper lip	<ul style="list-style-type: none"> Is the incisal edge display of the maxillary centrals sufficient? 	Surface characteristics (4) Light, reflection, color (4) Resin composites (9) Ceramics (11) Adhesives and cements (9, 13)
Midline and inclination of incisors	<ul style="list-style-type: none"> Does the maxillary midline need correction? Does the inclination of the maxillary incisors need correction? 	Surface characteristics (4) Light, reflection, color (4) Resin composites (9) Ceramics (11) Adhesives and cements (9, 13)
Posterior occlusal plane	<ul style="list-style-type: none"> Does the maxillary posterior occlusal plane need correction? Is sufficient tooth structure present? What are the surface characteristics of the opposing dentition? 	Forces and wear (4) Core buildup (9) Provisional materials (9) Resin composites (9) Adhesives and cements (9, 13) Metals and alloys (10) Ceramics (11)
Gingival levels	<ul style="list-style-type: none"> Do gingival margins need correction? 	Resin composites (9) Glass ionomers (9) Ceramics (11) Adhesives and cements (9, 13)

TABLE 3.2 Decision Matrix for Selecting Dental Materials^a

Assessment and Factors	Query	Relevant Dental Materials and Properties (Chapter No.)
ESTHETICS: MANDIBULAR		
Same factors as for maxillary: Midline, inclination, posterior occlusal plane, and gingival levels		
ESTHETICS AND FUNCTION		
Missing teeth	<ul style="list-style-type: none"> • Are missing teeth in need of replacement? • Is a fixed or removable prosthesis preferred? • Should adjacent teeth be involved in the replacement? • What are the surface characteristics of the opposing dentition? 	Forces, stress, and wear (4) Provisional materials (9) Adhesives and cements (9, 13) Denture materials (9) Metals and alloys (10) Ceramics (11) Impression materials (12) Casting materials (12) Implants (15)
FUNCTION		
Occlusion	<ul style="list-style-type: none"> • Does the occlusal relationship need correction? • What are the surface characteristics of the opposing dentition? 	Forces, stress, and wear (4) Resin composites (9) Metals and alloys (10) Ceramics (11) Impression materials (12) Casting materials (12) Adhesives and cements (9, 13) Implants (15) Articulator
BIOLOGIC		
Oral environment: enamel, dentin, pulp, and periodontal ligament	<ul style="list-style-type: none"> • Is acute disease present? • Are conditions in the oral environment favorable (e.g., saliva pH, salivary flow, oral hygiene, diet, supporting bone structure, pulp, occlusal habits)? 	Oral environment (2) Forces, stress, and wear (4) Biocompatibility (6) Intermediary materials (8) Tissue engineering (16)

^aThis table augments the sequence and logic presented in the section "Planning for Dental Treatment" with factors, queries, and references to chapters in this textbook.

دسته مواد موجود میباشد. سرامیکها در فصل ۱۱ و کامپوزیت‌های رزینی در فصل ۹ مورد بحث قرار میگیرند. نکته بعدی قابل توجه در زیبایی، محل میدلاین و inclination دندانهای اینسایزور فک بالا می باشد. خصوصیات سطح لیبیال و inclination، بر انعکاس نور دندانهای اینسایزور اثر گذار است. بیشترین انعکاس نور زمانی است که سطح لیبیال نسبت به سطح اکلوزال عمود باشد. اصلاح میدلاین و inclination لیبیال را میتوان با دندانپزشکی ارتودنسی یا ترمیمی انجام داد. در فصل ۴ به ویژگیهای سطح، نور، انعکاس و رنگ پرداخته می شود.

یک ارزیابی زیبایی، وضعیت میدلاین و طول دندانهای اینسایزور فک بالا و فک پایین را که بر حالت سطح اکلوزال دندانهای خلفی تاثیر گذار است مورد تجزیه و تحلیل قرار می دهد که این وضعیت به نوبه ی خود بر عملکرد آنها اثر می گذارد. ارزیابی زیبایی با بررسی وضعیت دندانهای سانترال فک بالا نسبت به لب بالایی آغاز می گردد. در صورتیکه لبه انسیزال به اندازه ی کافی نمایان نباشد، می توان لبه ی انسیزال را با عمل جراحی، ارتودنسی یا شیوه های ترمیمی با استفاده از مواد دندان‌تری بلند تر کرد. اکثر فرهنگها موادی را ترجیح می دهند که شبیه ساختمان دندان (دنتیشن) طبیعی، از نظر رنگ، بافت و انعکاس بنظر برسد. سرامیکها و کامپوزیت‌های رزینی این ویژگیها را از خود نشان می دهند. چندین نمونه برای این دو

سازی دنتیشن و بافت های دهانی مواد قالب گیری نامیده میشود. این مواد قالب یا مولد منفی بافت ها را شکل می دهد که در آن مواد rigid setting که معمولا گچ است برای ساختن قالب مثبت بافت های دهانی ریخته می شود. مواد قالب گیری و ریختگی در بخش ۱۲ توضیح داده شده است.

ارزیابی بیولوژیکی، تشخیص ها و طرح درمان را تسهیل میکند. در این مرحله سلامت بافت های حمایتی پرپودنتال از جمله لیگامان پرپودنتال و شرایط محیطی دهانی همچنین شرایط مینا، عاج و پالپ مورد ارزیابی قرار می گیرد. در صورت وجود بیماریهای حاد، نظیر پوسیدگی دندان، جهت تثبیت شرایط، پیش از استفاده از مواد نهایی، مواد واسطه در دندان بکار می رود. در فصل ۸ به توضیح در خصوص مواد واسطه می پردازیم و همچنین بحث در مورد محیط دهانی در فصل ۲ به میان خواهد آمد.

همانطور که در ابتدای این فصل ذکر شد، رفتارها و ترجیحات بیمار باید مد نظر قرار گیرد. ممکن است بیمار نیاز به آموزش جهت پیشگیری و همچنین حفظ درمان دندانی داشته باشد. مواد پیشگیرنده در بخش ۸ مورد بحث قرار گرفته است. عملکرد اولیه درمان دندانی باید ارزیابی گردد. توجه به واکنش ها نسبت به مواد استفاده شده در ترمیم های اولیه ضروری است. در فصل ۶ به زیست سازگاری و واکنش های بافت پرداخته شده است.

جهت آگاهی از موضوعاتی که در هر مرحله از طرح درمان باید مورد توجه قرار گیرد و همچنین ویژگیها و مواد دندانی مربوط، به جدول ۳-۲ مراجعه کنید. چندین فصل از کتاب به مواد و ویژگیهای آنها برای اطلاعات و بررسی بیشتر اختصاص داده شده است.

Bibliography

- American Dental Association. *ADA Center for Evidence-Based Dentistry*. <<http://ebd.ada.org/>>; Accessed 03.10.17.
- Bader JD. Stumbling into the age of evidence. *Dent Clin North Am*. 2009;53(1):15.
- Forrest JL. Introduction to the basics of evidence-based dentistry: concepts and skills. *J Evid Based Dent Pract*. 2009;9(3):108.
- Forrest JL, Miller SA. Translating evidence-based decision making into practice: EBDM concepts and finding the evidence. *J Evid Based Dent Pract*. 2009;9(2):59.

در گام بعدی پلن اکلوزال دندانهای خلفی فک بالا نسبت به حالت ایده آل لبه انسیزال فک بالا سنجیده می شود. اصلاح پلن اکلوزال دندانهای خلفی با جراحی یا روشهای ترمیم صورت می گیرد. مواد مورد استفاده جهت تنظیم اکلوزال دندانهای خلفی مشابه مواد ترمیمی دندانهای قدامی است. با این حال باید عملکرد دندانهای خلفی و روابط اکلوزال را در انتخاب مواد در نظر داشت. سایش مواد در برخورد به اندازه مقاومت در برابر نیروهای اکلوزالی از موارد قابل توجه است. بحث در خصوص نیروها و سایش ها در فصل ۴ و فلزات و آلیاژها در بخش ۱۰ صورت گرفته است. سطح لثه دندان های قدامی نقش مهمی در زیبایی دارند. همین طور ظاهر لبه لثه ترمیم های قدامی، زیبایی کلی آن ها را تحت تاثیر قرار می دهد. سرامیک ها می توانند برای ساخت ترمیم ها با لبه لثه زیبا به کار روند. ترکیب سرامیکها و فلز در لبه لثه، مثل ترمیم های سرامیک-فلز، می تواند دستیابی به لبه لثه زیبا را سخت تر کند. مواد سرامیک-فلز در فصل ۱۰ و ۱۱ مورد بحث قرار گرفته اند.

پس از تکمیل ارزیابی و تصمیم گیری در خصوص دندان های قدامی و خلفی ماگزایلا، دندان های قدامی و خلفی مندیبیل می توانند ارزیابی و طراحی شوند.

میتوان دندانهای از دست رفته را با پروتزهای ثابت یا متحرک و یا ایمپلنت بازسازی کرد. مواد مورد نیاز جهت ساخت پروتزهای ثابت، سرامیک ها و فلزها میباشد. در ساخت پروتزهای متحرک یا دندانهای مصنوعی پارسیل متحرک از همین مواد و پلیمرها استفاده میشود. پلیمرهای بکار رفته در دندانهای مصنوعی متحرک در فصل ۹ مورد بحث قرار می گیرند. دندانهای یک واحدی یا چند واحدی از دست رفته را میتوان با ایمپلنت به گونه ای باز سازی کرد که شکل و حالت ریشه دندان را داشته باشد و ترمیم هایی از جمله روکش یا پروتزهای ثابت دندانی را بر روی خود حفظ کند. توضیح مفصل ایمپلنت ها در فصل ۱۵ آمده است. مواد چسپنده و سمانها جهت نگه داشتن پروتزها به ساختمان دندان ها در فصل ۹ و ۱۳ مورد بحث قرار گرفته اند. طرح زیبایی با اکلوزن عملکردی از طریق همانند سازی دنتیشن بیمار و روابط اکلوزالی و سپس قرار دادن این کست ها بر روی یک آرتیکولاتور تکمیل می گردد. مواد مورد نیاز جهت همانند